

EDUCATION

รายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน

ตาม โครงการพัฒนาครูตามแนว Browser Inservice โดยใช้กระบวนการสร้าง ระบบพี่เลี้ยง Coaching & Mentoring

————— ๒๕๖๒-๒๕๖๓ —————

การใช้สื่อสังคมออนไลน์
ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (SMEDU)

นายโสภณวิชญ์ อื่นแก้ว

โดยความร่วมมือจาก คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2
5
5
6

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน (2) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการ เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) โรงเรียนสา ตำบลกลางเวียง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งกำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ 30205 จำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selected) ศึกษาเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Home Land โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แบบห้องเรียนกลับ ด้าน (Flip Your Classroom) โดยประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และใช้ บล็อก (Blog) ที่ <http://rwm4.wordpress.com> เป็นแหล่งเรียนรู้หลักในกระบวนการเรียนการสอน โดยเน้น กระบวนการ เทคนิค และวิธีการสอนที่บูรณาการแนวคิดในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ศตวรรษที่ 21 บน พื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียน รูปแบบการวิจัยเป็นการสอนตามปกติ เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา 30205 ที่ผู้วิจัยจัดทำและพัฒนาปรับปรุง จาก หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Wiang Sa My Homeland จำนวน 12 แผนการ เรียนรู้ บทความ เนื้อเรื่อง และแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ประกอบเนื้อหา เรื่อง Wiang Sa My Homeland ที่เว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com> และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียน และหลังเรียน (Pre – test และ Post – test) จำนวน 2 ชุด ๆ ละ 30 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการเปรียบเทียบคะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่านักเรียนทั้งหมด มีพัฒนาการทางการเรียน ที่ดีขึ้น จำนวน 30 คน คะแนน ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 51.30 ส่วนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 81.43 ซึ่ง ทั้งหมดมีคะแนนค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าอยู่ที่ 30.13 คิดเป็น 15.06%

กล่าวได้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสา จังหวัดน่าน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Your Classroom) โดยประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และใช้บล็อก (Blog) ที่ <http://rwm4.wordpress.com> เป็นแหล่งเรียนรู้หลักในการใช้กระบวนการห้องเรียนกลับด้าน (Flip Your Classroom) โดยเน้นกระบวนการ เทคนิค และวิธีการสอนที่บูรณาการแนวคิดในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ ศตวรรษที่ 21 บนพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียนนี้ เป็นเทคนิคกระบวนการ และเป็นสื่อแหล่งเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ เหมาะที่จะนำไปใช้สอนและเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนในระดับต่อไปได้ และนักเรียนมีความ คิดเห็นเกี่ยวกับการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจและรู้เรื่อง ท้องถิ่นของอำเภอเวียงสามากยิ่งขึ้น สามารถเขียนประโยคและอ่านข้อความต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ ได้เข้าใจ มากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาในครั้งนี้ ได้รับความอนุเคราะห์จากคณะผู้บริหารโรงเรียนสา อําเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ที่สนับสนุนให้เกิดการวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

งานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ จะสำเร็จลงมิได้หากขาดความร่วมมือในการทดลองใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือ Social Media For Education (SMEDU) คือ การใช้บล็อก (Blog) ที่เว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com> ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ที่ได้ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และให้การสนับสนุนในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้เสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ ผู้ศึกษาจึงขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ ดร.ชนินทร์ ยาระณะ และคณาจารย์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ ทุกๆ ท่านที่ได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้

นายโสภณวิชญ์ อินแก้ว
2556

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	จ
สารบัญแผนภูมิ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
ข้อตกลงเบื้องต้น	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร/เทคนิคการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	
แผนแบบการศึกษา	30
กลุ่มเป้าหมาย	30
ตัวแปรในการศึกษา	31
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	31
การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	35
ตอนที่ 2 ปัญหาและอุปสรรค ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอน รายวิชา ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการศึกษา	49
อภิปรายผล	52
ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	
ภาคผนวก ข ตัวอย่างการวิเคราะห์ผู้เรียน	
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน	
ภาคผนวก ง ตัวอย่างการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	
ภาคผนวก จ ตัวอย่างการผลงานและชิ้นงานของนักเรียน	
ประวัติผู้ศึกษา	

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1.1 แสดงข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรอบ 3 ปี (ปีการศึกษา 2553-2555) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสา จังหวัดน่าน	2
3.1 แสดงแผนแบบการศึกษาเรื่อง Reading Variety : Wiang Sa My Homeland	30
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556	36
4.2 แสดงคะแนน ระหว่างเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน รหัสวิชา อ30205 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	38
4.3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน	39
4.4 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ เปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียน และหลังเรียน	41
4.5 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80	43
4.6 แสดงคะแนนจิตพิสัย รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	45

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ	หน้า
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556	37
4.2 แสดงคะแนน ระหว่างเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน รหัสวิชา อ30205 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	39
4.3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน	41
4.4 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ เปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียน และหลังเรียน	43
4.5 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80	45
4.6 แสดงคะแนนจิตพิสัย รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	46

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่สำคัญเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาของไทย โดยมีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่การยกระดับมาตรฐานการศึกษาของเยาวชนไทย เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะของการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งแนวทางของการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าว มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ องค์กรแห่งการเรียนรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ให้เกิดขึ้นโดยที่ผู้ผ่านการศึกษแต่ละคนจะมีความสามารถและคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ นอกจากนี้ในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ในปีพุทธศักราช 2558 เป็นอีกหนึ่งความเปลี่ยนแปลงของประเทศไทย ซึ่งต้องเตรียมตัวพร้อมรับ ซึ่ง ประเสริฐ ผลิตผลพันธ์ (2556) กล่าวว่าเด็กไทย ควรได้รับการพัฒนาทักษะ 3 ข้อ คือ

1. ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) เป็นการเรียนรู้ได้จากทุกสถานที่ ทุกเวลา การคิดเชิงวิพากษ์ การสื่อสาร การทำงานเป็นทีมและการสร้างนวัตกรรม ใฝ่รู้ใฝ่เรียน
2. ทักษะการใช้ชีวิต (Life Skill) เด็กรู้จักใช้ชีวิตที่มีจุดมุ่งหมาย ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง มีแรงบันดาลใจ รู้จักวางแผน กล้าตัดสินใจและรับผิดชอบ ผลลัพธ์ทางการตัดสินใจ ทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ รู้จักประเมินตนเองและมีความยืดหยุ่น
3. ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Skill) หมายถึง เด็กรู้จักบริโภคข้อมูลข่าวสาร อย่างรู้เท่าทันและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศยุคใหม่อย่างชาญฉลาด

ดังนั้นสิ่งสำคัญที่สุด คือ ครูต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากครูผู้สอน (Teacher) เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ ซึ่งถือว่าสำคัญกว่าความรู้ (Learn how to learn) และกระบวนการหาคำตอบสำคัญกว่าคำตอบ (Questioning)

เทคนิคสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นเทคนิคการเรียนในศตวรรษที่ 21 นั่นก็คือ Flip Your Classroom หรือ ห้องเรียนกลับทาง เกิดขึ้นจาก โจนาธาน เบิร์กแมน และแอรอน แซมส์ ทั้งสองเป็นครูโรงเรียนบ้านนอกในสหรัฐอเมริกาแต่มีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครู ที่ได้ทุ่มเทหาวิธีการเพื่อต้องการช่วยนักเรียนของเขาที่มีปัญหาในการเรียน ทั้งประเภทที่ต้องขาดเรียนเนื่องจากไปแข่งขันกีฬาหรือทำกิจกรรมอื่นใด รวมถึงนักเรียนที่เรียนรู้ได้ช้ากว่าคนอื่น โดยการใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำวิดีโอแล้วนำไปแขวนไว้บนอินเทอร์เน็ต ซึ่งนักเรียนที่ขาดเรียนสามารถเข้าไปเรียนได้ ส่วนนักเรียนที่เรียนรู้ช้าก็สามารถเข้าไปทบทวนเรียนซ้ำได้ตามต้องการโดยที่ ครูไม่ต้องเสียเวลาไปสอนซ้ำในห้องเรียน

“ทั้งสองท่านได้ค้นพบวิธีเรียนรู้แบบกลับทาง คือ เรียนวิชาที่บ้าน และทำการบ้านที่โรงเรียน หรือรับถ่ายทอดความรู้ที่บ้าน แล้วมาสร้างความรู้ต่อยอดจากวิชาที่รับถ่ายทอดมา ให้เป็นความรู้ที่สอดคล้องกับชีวิต ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีพลัง เกิดทักษะ ที่เรียกว่า “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” (วิจารณ์ พานิช, 2556 : หน้า 10)

ในฐานะที่ผู้ศึกษาเป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสา อำเภอยางชุมน้อย จ.ยโสธร ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 ถึงปีการศึกษา 2555 ได้พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับชาติ ดังแสดงในตาราง 1.1

สาระการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	ค่าสถิติ							
		ระดับโรงเรียน		ระดับจังหวัด		ระดับสังกัด		ระดับประเทศ	
		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
ปีการศึกษา 2553									
ภาษาเพื่อการสื่อสาร	100.00	13.69	14.43	15.79	16.18	15.45	20.16	19.52	20.16
ภาษาและวัฒนธรรม	100.00	23.03	21.56	22.94	23.42	24.70	25.67	25.16	25.67
ปีการศึกษา 2554									
ภาษาเพื่อการสื่อสาร	100.00	29.00	29.50	29.86	30.21	8.47	10.55	10.00	10.55
ภาษาและวัฒนธรรม	100.00	29.93	29.56	31.21	31.65	16.46	18.97	18.44	18.97
ปีการศึกษา 2555									
ภาษาเพื่อการสื่อสาร	100.00	28.20	8.33	29.27	11.10	28.93	11.23	29.36	11.94
ภาษาและวัฒนธรรม	100.00	22.99	15.17	23.45	16.13	24.92	16.52	25.30	16.80

ตาราง 1.1 แสดงข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรอบ 3 ปี (ปีการศึกษา 2553-2555) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสา จังหวัดยโสธร

จากตาราง 1.1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสา จังหวัดยโสธร มีผลคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของระดับประเทศ โดยเฉพาะในทักษะด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร และภาษาและวัฒนธรรมซึ่งมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยทั้ง 3 ปี อยู่ที่ **23.61** ซึ่งต่ำกว่าผลการเรียนโดยเฉลี่ยระดับประเทศทั้ง 3 ปี อยู่ที่ **25.12**

อนึ่ง จากการที่ผู้ศึกษา ได้ทำการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม คือวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) จึงได้สรุปผลการวิเคราะห์ผู้เรียน และสาเหตุของปัญหาไว้ดังนี้ คือ นักเรียนส่วนใหญ่ ต้องการพัฒนาระดับความรู้และความเข้าใจภาษาอังกฤษของตนเอง โดยผลการเรียนพบว่าอยู่ในระดับพอใช้ ถึงปานกลาง โดยนักเรียนส่วนใหญ่ ต้องการพัฒนาทักษะด้านการใช้คำศัพท์ โครงสร้างประโยค การอ่าน และพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาทักษะด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม โดยเน้นทักษะการอ่านและการเขียน ให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป โดยใช้กระบวนการห้องเรียนกลับด้าน หรือ Flip Your Classroom โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ หรือ Social Media ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนภาษาอังกฤษอ่านเขียนให้กับนักเรียน ซึ่งนักเรียนนิยมใช้สื่อสังคมออนไลน์ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว เพื่อเป็นการลดภาระงานให้กับครูผู้สอนและเพิ่มเทคนิคการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเพื่อก้าวเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 โดยเน้นกระบวนการ Teach Less Learn More หรือ TLLM

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน
2. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ขอบเขตของการศึกษา

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาคั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selected)

2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

ศึกษาเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety โดยนำเนื้อหาจากหนังสือหลักสูตรท้องถิ่นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสา จังหวัดน่าน เรื่อง Wiang Sa My Home Land มาใช้เป็นเนื้อหาหลัก โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์หรือ Social Media ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ บล็อก (Blog) ที่ <http://rwm4.wordpress.com> โดยใช้กระบวนการห้องเรียนกลับด้านหรือ Flip Your Classroom โดยเน้นกระบวนการ เทคนิค และวิธีการสอนที่บูรณาการแนวคิดในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ศตวรรษที่ 21 บนพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียน

ข้อตกลงเบื้องต้น

รูปแบบหรือขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ครอบคลุมถึงกระบวนการวิจัย เทคนิค วิธีการรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยวงจรหลักและวงจรรย่อย ๆ ของการวางแผน (Plan) ลงมือกระทำ / ปฏิบัติ (Act) สังเกต / รวบรวมข้อมูล (Observe) และสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1	ขั้นวางแผน (Plan)
ขั้นตอนที่ 2	ขั้นดำเนินการจัดการเรียนการสอนควบคู่กับกระบวนการวิจัย (Actand Observe)
ขั้นตอนที่ 3	ขั้นทบทวนและประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อปรับแผน (Reflect)

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ศตวรรษที่ 21 หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการฝึกทักษะการเรียนรู้ จากการทำงานเป็นทีม (Collaboration) เรียนรู้ด้วยการกระทำ หรือการทำงาน (Action) ทักษะการใช้ชีวิตและทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน หมายถึง การศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบและเชื่อถือได้ เพื่อหาวิธีแก้ปัญหา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ใน ชั้นเรียนโดยครูเป็นผู้ดำเนินการวิจัยด้วยตนเองในขณะที่มีการเรียนการสอน

ห้องเรียนกลับด้าน (Flip Your Classroom) หมายถึง รูปแบบหนึ่งของการสอนโดยที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากการบ้านที่ได้รับผ่านการเรียนด้วยตนเองจากสื่อวิดีโอ (Video) นอกชั้นเรียนหรือที่บ้าน ส่วนการเรียนในชั้นเรียนปกตินั้นจะเป็นการเรียนแบบสืบค้นหาความรู้ที่ได้รับร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้น โดยมีครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือชี้แนะ

สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) หมายถึง สื่อสังคมออนไลน์ที่มีผู้ใช้เป็นผู้สื่อสาร หรือ เขียนเล่าเนื้อหา เรื่องราว ประสบการณ์บทความ รูปภาพ และ วิดีโอ ที่ผู้ใช้เขียนขึ้นเอง ทำขึ้นเอง หรือพบเจอจากสื่ออื่นๆ แล้วนำมาแบ่งปันให้กับผู้อื่นที่อยู่ในเครือข่ายของตน ผ่านทางเว็บไซต์ Social Network ที่ให้บริการบนโลกออนไลน์ปัจจุบัน การสื่อสารแบบนี้จะผ่านทาง Internet และโทรศัพท์มือถือเท่านั้น

แบบประเมินความพึงพอใจ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) โรงเรียนสา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ที่มีต่อรูปแบบการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนใช้ประเมินระดับความพึงพอใจด้านต่าง ๆ ที่มีต่อรูปแบบการนำสื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ของผู้เข้าศึกษาหรือเข้าทำแบบฝึกที่แสดงออกในรูปของคะแนนหรือระดับความสามารถในการทำแบบทดสอบ หรือแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง หลังจากที่ได้ศึกษาเนื้อหาในบทเรียนแล้ว

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนาการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ให้มีประสิทธิภาพขึ้น
2. ได้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนตามขั้นตอนกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ช่วยให้ครูเรียนรู้การกระทำและเข้าใจปรากฏการณ์ที่ครูกำลังเผชิญอยู่ เพราะผลสะท้อนจากข้อมูลช่วยให้ครูสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันทีที่เมื่อครูมีประสบการณ์ในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น ก็จะสามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) โรงเรียนสา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนตามศักยภาพที่แท้จริง
4. นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) โรงเรียนสา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน มีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผ่านเทคนิคและกระบวนการการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ ห้องเรียนกลับด้าน หรือ Flip Your Classroom
5. นักเรียนและครูมีแหล่งเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ หรือ Social Network โดยมีกลุ่มสังคมออนไลน์เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ผ่านเว็บบล็อก ที่เว็บไซต์ <http://rw4.wordpress.com>

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาผลการพัฒนานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) โรงเรียนสา ต่าบลกลางเวียง อำเภเวียงสา จังหวัดน่าน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร/เทคนิคการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21

การจัดการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 ต่อไปนี้จะได้นำเสนอตามลำดับ ในประเด็นเกี่ยวกับ ความหมาย กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะกระบวนการคิดของนักเรียนสู่ศตวรรษที่ 21 รายละเอียดดังนี้

ความหมายของการจัดการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21

ศตวรรษที่ 21 ถือเป็นช่วงเวลาที่ทำลายความสามารถของวงการการศึกษาที่ต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบ การเรียนการสอนที่ใช้ครูเป็นศูนย์กลาง มาเป็นการเรียนรู้ในกระบวนทัศน์ใหม่ (New Paradigm) ที่เรียกว่า การจัดการศึกษายุคฐานแห่งเทคโนโลยี (Technology Based) ซึ่งครูจะต้องปรับแนวทางการเรียนการสอน (Pedagogy) โดยครูจะต้องทำให้นักเรียน รักที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และทักษะ ด้านเทคโนโลยี ซึ่งหมายถึงการรู้จักที่จะแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูล (Data) ต่างๆ และเมื่อได้ข้อมูล มาแล้วต้องรู้จักวิเคราะห์ว่าข้อมูลเหล่านั้นมีความน่าเชื่อถือเพียงใด และสามารถแปลงข้อมูลเป็นความรู้ (Knowledge) ของตนเองได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องเกิดจากการฝึกฝน ครูจะต้องให้นักเรียนมีโอกาสได้ทดลอง ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม หลากหลายและสอดคล้องกับบริบทและวิถีชีวิตของ นักเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะกระบวนการคิดของนักเรียนสู่ศตวรรษที่ 21

เทคนิคการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาให้นักเรียน รักที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะ ชีวิต ทักษะการคิด และทักษะด้านเทคโนโลยี มีรายละเอียดดังนี้

1. การจัดการความรู้(Knowledge Management : KM)

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) คือ หัวใจของการจัดการการเปลี่ยนแปลง องค์กร การนำผลสำเร็จของการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือสร้างความสำเร็จ ที่เรียกว่า สร้างจากฐาน ของความสำเร็จที่มีอยู่แล้ว (Build on success) เป็นความสำเร็จเล็กๆ ซึ่งเมื่อมีการสร้างต่อยอดกันอย่าง ต่อเนื่อง ในที่สุดก็จะเกิดความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ ตามวิสัยทัศน์ร่วม คุณค่าร่วม ความมุ่งมั่นร่วม ที่กำหนดไว้

หลักการสำคัญของการใช้ KM ในการพัฒนาองค์กร คือ การใช้พลังของการจัดการแบบไม่เป็น ทางการของ KM คู่ขนานไปกับพลังของการจัดการแบบเป็นทางการตามปกติซึ่งทำให้เกิดพลังยกกำลังสอง

เคล็ดลับ ก็คือ ต้องทำให้พลังของการจัดการทั้ง 2 แบบนี้ มีการสนธิพลัง (Synergy) ซึ่งกันและกัน ความเป็นองค์กรอัจฉริยะอยู่ตรงที่การดึงพลังของการจัดการทั้ง 2 แบบ ออกมาขับเคลื่อนองค์กรและขับเคลื่อนซึ่งกันและกัน จนดูเหมือนเกิดพลังอัตโนมัติในการขับเคลื่อนองค์กร ยุทธศาสตร์ KM ต้องบูรณาการกับยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) ขององค์กร และกิจกรรม KM กับกิจกรรม HRM ต้องบูรณาการเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน นั่นคือกิจกรรม HRD (Human Resource Development) ส่วนที่ใหญ่ที่สุดเป็นกิจกรรมที่ผูกอยู่กับกิจกรรม KM ซึ่งการใช้ KM ในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่องทำให้องค์กรและสมาชิกขององค์กรไม่หยุดนิ่ง มีการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาอยู่ตลอดเวลาซึ่งเป็นลักษณะขององค์กรอัจฉริยะ

ทักษะพื้นฐานของพนักงานเพื่อการเป็นองค์กรอัจฉริยะ ส่วนใหญ่เป็นทักษะไม่ใช่ความรู้เชิงทฤษฎี แต่เป็นทักษะด้านวิถีคิด คุณค่า และวิถีปฏิบัติ ไม่สามารถเรียนรู้ได้จากการฟังการบรรยายหรือการอ่านหนังสือ แต่เรียนรู้ได้โดยการฝึกฝนจากการปฏิบัติจริง ในชีวิตการทำงานจริง ซึ่งสำหรับองค์กรทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นสำนักงานหรือโรงเรียนบุคลากรหรือครูก็สามารถนำทักษะใหม่ในศตวรรษที่ 21 นี้ ไปใช้ในการปฏิบัติงานรวมถึงใช้ในกระบวนการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างของทักษะพื้นฐานเหล่านี้ ได้แก่ ทักษะในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่เรียกว่า Knowledge Sharing Literacy (K-Sharing) อาทิเช่น

- ทักษะด้านการเล่าเรื่องหรือเรื่องเล่าเร้าพลัง (storytelling)
- ทักษะด้านการฟังอย่างตั้งใจ (deep listening)
- ทักษะในการเสวนา หรือ สนทนา (dialogue)
- ทักษะในการถามอย่างชื่นชมหรือ สนทนา (appreciative inquiry)
- ทักษะในการพูดออกมาจากใจที่เป็นอิสระ ไม่กังวลว่าจะถูกหรือผิด
- ทักษะในการตีความตามมุมมองของตน
- ทักษะในการสื่อสารจากใจถึงใจ
- ทักษะในการรับสารจากใจถึงใจ
- ทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (collective reflection)
- ทักษะในการคิดเชิงบวก เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีทักษะในการเรียนรู้ภายในตนจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อาทิเช่น

- ทักษะในการตรวจสอบใคร่ครวญทำความเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (reflection) ด้วยตนเอง
- ทักษะในการ “คิดแบบไม่คิด” หรือ การใช้ปัญญาญาณ (intuition)
- ทักษะในการเรียนรู้เป็นกลุ่ม หรือเป็นทีม
- ทักษะในการจดบันทึกความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติงาน
- การสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ดังกล่าวความมั่นใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนอย่างอิสระ
- สร้างสรรค์ความเข้าใจ mental model ของตนเองและของผู้อื่น เป็นต้น

การพัฒนาทักษะพื้นฐานเหล่านี้ ทำได้โดยการจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ และเรียนรู้จากการฝึกฝน ในการปฏิบัติงานประจำขององค์กรอัจฉริยะ นอกจากนี้จะมีพนักงานที่มีทักษะพื้นฐานเหล่านี้ ยังมีการพัฒนา ความชำนาญในการใช้ทักษะพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง และทักษะพื้นฐานเหล่านี้ไม่ใช่เป็นทักษะเฉพาะปัจเจก เท่านั้น แต่ยังเป็นทักษะรวมหมู่ (Collective Skill) ที่เกิดขึ้นเมื่อพนักงานที่ “รู้ใจ” กัน ทำงานร่วมกัน

นอกจากทักษะพื้นฐานข้างต้นแล้วต้องมีการพัฒนาทักษะในการใช้ “ตัวช่วย” (enabler) ต่อการ จัดการความรู้ ซึ่งตัวช่วย (enabler) ในการจัดการความรู้มีมากมาย และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การพัฒนา งาน ควบคู่ไปกับการดูดซับความรู้ สร้างความรู้ ใช้ความรู้ และยกระดับความรู้เกิดขึ้นอย่างเป็นอัตโนมัติ แบบไม่ต้องออกแรงหรือใช้พลังงานเลย

การเลือกตัวช่วยนั้นควรเลือกตัวช่วยสำคัญ ๆ ที่เหมาะต่อองค์กรจำนวนหนึ่งแล้วนำมาใช้และ ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ไม่มีความจำเป็นต้องรู้จักตัวช่วยทุกตัวและไม่จำเป็นต้องใช้ตัวช่วยทุกตัวที่มี ที่สำคัญคือ ต้องใช้ตัวช่วยหลายตัวประกอบกันเป็นชุด ให้เข้ากันกับสถานการณ์ของแต่ละองค์กร และต้องใช้ ตัวช่วยให้เป็นตัวช่วยจริงๆ อย่ายึดติดตัวช่วย ให้เข้าใจทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังตัวช่วยแต่อย่ายึดติดทฤษฎี ตัวอย่างของตัวช่วย ได้แก่

1. AAR (After Action Review)
2. BAR (Before Action Review)
3. การเล่าเรื่อง หรือเรื่องเล่าเร้าพลัง (Storytelling)
4. การฟังอย่างตั้งใจ (Deep Listening)
5. สนทนาสนทนา หรือการเสวนา (Dialogue)
6. การซักถามอย่างชื่นชม หรือสุนทรียพุดฉาน (Appreciative Inquiry)
7. แผนที่ผลลัพธ์ (OM - Outcome Mapping)
8. การจัดการสาระ (Content Management)
9. การเรียนรู้จากเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident Technique)
10. การตรวจสอบสารสนเทศ (Information Auditing)
11. การตรวจสอบความรู้ (Knowledge Auditing)
12. ความรู้ความเข้าใจเรื่องความรู้ (Knowledge Literacy)
13. การทำแผนที่ความรู้ (Knowledge Mapping)
14. การเรียนรู้และการพัฒนา (Learning & Development)
15. คลังสารสนเทศ (Information Repository)
16. ตลาดนัดความรู้
17. Mentoring & Coaching
18. การจัดการเรื่องเล่า (Narrative Management)
19. เครือข่าย และชุมชน (Networks & Communities)
20. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment)
21. ความสนุกสนาน (Play Theory)
22. การใคร่ครวญ (Reflection)

23. รางวัลและการยกย่อง (Rewards & Recognition)
24. การวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม (Social Network Analysis)
25. ยุทธศาสตร์สนทนา (Strategic Conversation)
26. Taxonomies & Thesauri
27. บูรณาการเทคโนโลยี (Technological Integration)
28. เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
(Technologies for Communication & Knowledge Sharing)
29. เทคโนโลยีเพื่อการค้นหาและการสร้างความรู้ (Technologies for Discovery & Creation)
30. เทคโนโลยีเพื่อการจัดการคลังความรู้ (Technologies for Managing Repositories)

ในที่นี้จะขออธิบายทักษะสำคัญที่เป็นทั้งทักษะพื้นฐานและตัวช่วยด้านทักษะในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่เรียกว่า knowledge sharing literacy (K-Sharing) ได้แก่ สนทนาสนทนา(Dialogue) และการซักถามอย่างชื่นชม หรือสุนทรียพจณา (Appreciative Inquiry)

2. สนทนาสนทนา (Dialogue)

การสนทนาเพื่อการคิดร่วมกันแบบ “สนทนาสนทนา” (dialogue) ตามแนวทางของ David Bohm กำลังได้รับความสนใจ และมีแนวโน้มว่าจะถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในทุกวงการในอนาคต เนื่องจากเป็นเรื่องใกล้ตัว และสอดคล้องกับวิถีไทยซึ่งเป็นวัฒนธรรมแบบปากต่อปาก (oral tradition) นอกจากนี้ ยังเหมาะสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการกระตมความคิดเพื่อค้นหาวิธีการและความรู้ใหม่ ๆ ในการทำงาน รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งในระดับบุคคลได้ดีอีกด้วย

ความหมายและความเป็นมา

คำว่า dialogue มีผู้นำไปใช้ในสำนวนภาษาไทยที่แตกต่างกันหลายสำนวน เช่น “สนทนาสนทนา” “สนทนาแลกเปลี่ยน” “วาทวิจารณ์” รวมทั้งคำว่า “สนทนา” และมีคำขยายต่อท้ายออกไป เช่น “การสนทนาอย่างสร้างสรรค์” หรือ “การสนทนาเพื่อคิดร่วมกัน” หรือ “สนทนาวิสาสะ” ซึ่งหมายถึง การพูดคุยแบบคนคุ้นเคยกัน สำหรับความหมายที่กระชับและสื่อถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของ Bohmian Dialogue คือคำว่า “สนทนาสนทนา” แทนคำว่า dialogue ในความหมายของ David Bohm ความหมายของรากศัพท์ดั้งเดิมของคำว่า dialogue คือ dia= through แปลว่า “ทะลุทะลวง” และ logo = meaning of the word แปลว่า “ความหมายของคำที่พูดออกไป” แต่ David Bohm ผู้ซึ่งนำเอาวิธีการแบบ “สนทนาสนทนา” ไปเผยแพร่ในบริบทของสังคมตะวันตก ยืนยันความหมายใหม่ของคำว่า ‘dialogue’ มิใช่เพียงแค่การเข้าใจความหมายของคำที่พูดออกมาแบบทะลุทะลวง แต่เป็น stream of meaning หรือ “กระแสธารของความหมาย” ที่ไหลเลื่อนเคลื่อนที่ ถ่ายเทไปหากันได้โดยปราศจากการปิดกั้น (blocking) ของสิ่งสมมุติใดๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นฐานคติเดิมที่ฝังอยู่ในหัว (presupposition) วิธีการกำหนดใจเพื่อรับรู้โลกภายนอก (assumption) รวมทั้งวิสัยทัศน์ คุณวุฒิ อำนาจ ยศถาบรรดาศักดิ์ หรือตำแหน่งหน้าที่ใดๆ ที่บุคคลได้มาจากการเป็นสมาชิกของสังคมใดสังคมหนึ่ง

การเข้าสู่กระบวนการแบบสุนทรียสนทนา คือ การสร้างพื้นที่ทางสังคมใหม่ที่เอื้อต่อการคิดร่วมกันอย่างเสมอภาค ในสภาวะปกติ คนจะคิดคนเดียวและเอาความคิดของตนเองออกไปปะทะประสานกับคนอื่นในรูปของการถกเถียงโต้แย้ง ทำให้เกิดการแบ่งแยกเป็นฝ่ายแพ้ ฝ่ายชนะ และฝ่ายถูก ฝ่ายผิด อันเป็นการบ่มเพาะเชื้อของความอึดอัด คับข้องใจ และนำไปสู่ความขัดแย้งที่รุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ แต่การสนทนาที่นำไปสู่การคิดร่วมกันแบบ “สุนทรียสนทนา” นั้น ไม่ใช่เป็นการนำเอาความคิดของแต่ละคนมาเสนอแนะ หรือมาโต้เถียง ขัดแย้งกันเพื่อหาผู้ชนะ แต่เป็นการมาเพื่อจะฟังซึ่งกันและกันโดยไม่มีการตัดสินด้วยข้อสรุปใดๆ ความคิดที่ดีเกิดจากการฟังที่มีคุณภาพ การตั้งใจฟังกัน คือ การตั้งใจมารวมกัน มีสมาธิอยู่กับตัวเองและสิ่งที่ได้ยิน ไม่สรวลเสเฮฮา ไม่วอกแวกแยกแยะกวนๆ แต่จะให้ความสนใจกับเสียงของผู้อื่น แม้กระทั่งเสียงของความเงียบ จะต้องกำหนดใจรับรู้ความเงียบด้วยความรู้สึกในเชิงบวก เห็นความเงียบเป็นสิ่งเดียวกับตนเอง และในความเงียบนั้น กัลยาณมิตรในวงสนทนาต่างก็กำลังลำดับความคิดของตนเองอยู่ ยังไม่พร้อมที่จะพูดออกไปเช่นเดียวกับตัวเราที่กำลังรับฟังอยู่ เราสามารถรอได้ คอยได้เสมอ

กระบวนการสุนทรียสนทนาที่เหมาะสม จะทำให้เกิดการคิดร่วมกันได้อย่างมีพลัง แต่ผู้เข้าร่วมวงสุนทรียสนทนาจะต้องพยายามถอดถอนวาระ เป้าหมายส่วนตัว รวมทั้งอารมณ์เชิงสัญลักษณ์ที่ใช้ห่อหุ้มตนเองอยู่ในรูปของยศถาบรรดาศักดิ์ และอำนาจที่พึ่งออกจากตัวเอง เพื่อให้สามารถเข้าใจสรรพสิ่ง (entities) ได้ตามสภาพที่มันเป็นจริง โดยปราศจากอิทธิพลการปรุงแต่งของสิ่งสมมุติที่มนุษย์สร้างขึ้นตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เชื่อกันว่าพลังของสุนทรียสนทนา คือ ความคิดสร้างสรรค์ที่ผุดบังเกิดขึ้น ภายหลังจากที่กระบวนการสุนทรียสนทนาจบสิ้นลงไปแล้วโดยผู้ที่ร่วมกระบวนการจะได้ขึ้นมาเอง โดยไม่ต้องมีใครชี้แนะ นอกจากนี้ กระบวนการสุนทรียสนทนาที่เน้นให้เกิดการฟังอย่างลึกซึ้ง (deep listening) สงบ ระวัง ไม่ด่วนสรุป (suspension) จะช่วยแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้มีการตั้งข้อสังเกตว่า วิธีการแบบ “สุนทรียสนทนา” นั้น เป็นวิถีปฏิบัติของคนสมัยโบราณที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีปฏิสัมพันธ์แบบใกล้ชิด เห็นหน้าค่าตากันอยู่ทุกวัน เช่นที่ปรากฏในวิถีสังคมของชนพื้นเมืองในทวีปอเมริกาเหนือ โดยอ้างจากรายงานของนักมานุษยวิทยา David Bohm บรรยายว่า คนกลุ่มเล็ก ๆ อยู่รวมกันประมาณ 40-50 คน โดยไม่มีการพูดจาพาทีกันอะไรมากมาย ไม่มีการโต้เถียง ไม่มีการสั่งการจากหัวหน้าเผ่า แต่ต่างคนต่างรู้หน้าที่ว่าตนเองต้องทำอะไรในแต่ละวัน เช่น ชายหนุ่มรู้หน้าที่ตัวเองจะต้องออกไปล่าสัตว์ ผู้หญิงจะต้องออกไปหาอาหารใกล้บ้าน คนที่มีหน้าที่เหมือนกันก็ชวนกันไปทำหน้าที่เหล่านั้น ให้เสร็จลุล่วงไปโดยไม่มีใครมาคอยติดตาม ตรวจสอบ สำนึกในหน้าที่ของแต่ละคน ผังลึกลับอยู่ในจิตใจของแต่ละคน โดยไม่มีใครบอก โดยไม่เคยมีการประชุมปรึกษาหารือกันให้เสียเวลาเลย วิถีดังกล่าว ยืนยันได้อย่างชัดเจนว่ามนุษย์รู้จักการทำสุนทรียสนทนามาเป็นเวลานานแล้ว

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบ “สุนทรียสนทนา” นั้น David Bohm อธิบายว่าเมื่อโลกมันเปลี่ยน ผู้คนทั้งโลกถูกเชื่อมโยงเข้าหากันด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ แต่ในทางกลับกัน “ความเจริญ” เหล่านี้กลับแยกคน แยกโลกออกจากกันเป็นส่วน ๆ ความเจริญทางด้านเทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงคนเข้าหากันกลับกลายเป็นการสิ้นสุดของความสัมพันธ์ทางสังคม ปัจเจกชนเผชิญกับโรคภัยชนิดใหม่คือ “ความเหงาท่ามกลางฝูงชน” ทำให้เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว ว่าเหว่ ขาดความอบอุ่น ไม่รู้ว่าตนเองเป็นใคร และจะเข้าไปมีสัมพันธ์ภาพกับคนอื่น ๆ ในโลกนี้ได้อย่างไร

รากเหง้าของปัญหาที่สำคัญอันหนึ่งคือ การที่ตัวตนของปัจเจกชนในโลกปัจจุบันต่างห่อหุ้มตนเองด้วยอาการตำแหน่ง หน้าที่ ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนา และสังกัดทางการเมือง ฯลฯ ความสัมพันธ์แบบ “มนุษย์สัมพันธ์มนุษย์” ขาดหายไป ต่างคนต่างมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันผ่านประเพณีและพิธีการซึ่งถูกอำนาจ กำหนดขึ้นภายหลัง ทั้งยังเต็มไปด้วยระบบสัญลักษณ์ที่มีความหมายอันสลับซับซ้อน ปิดกั้นไม่ให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างเป็นธรรมชาติ อย่างเช่นที่เกิดขึ้นในอดีต

อย่างไรก็ตาม คนในสมัยใหม่ก็ตระหนักถึงปัญหาและพยายามแก้ไขปัญหานี้เช่นเดียวกัน พยายามพูดคุยประชุมปรึกษาหารือกัน แต่ก็มีมักจะจบลงด้วยข้อสรุปและกฎระเบียบต่างๆ ซึ่งเป็นการเปิดช่องว่างให้คนใช้ข้อสรุปและกฎระเบียบแบบปิดเป็นเพื่อประโยชน์ของตนเอง David Bohm ชี้ให้เห็นว่า ปัญหาใดๆก็ตามจะไม่สามารถแก้ไขได้โดยใช้ฐานคิดและวิธีการเดิมกับที่สร้างปัญหาเหล่านั้นขึ้นมา ดังนั้น การประชุมพูดคุย ถกเถียง และลงมติเพื่อหาข้อสรุป จึงไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหามา แต่อาจเป็นการเริ่มต้นของปัญหาใหม่ๆ และคนวิ่งตามไม่ทัน

การพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ ก็เป็นความพยายามในการแก้ปัญหามา ด้วยตรรกะชุดเดียวกับที่สร้างปัญหาขึ้นมา เพื่อเชื่อมโยงคนทั้งโลกเข้าหากัน เริ่มตั้งแต่การประดิษฐ์คิดค้นเครื่องรับส่งวิทยุ โทรทัศน์ รถยนต์ เครื่องบินที่ทันสมัย โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง แต่ท้ายที่สุดก็พบว่า นวัตกรรมเหล่านี้สามารถแก้ปัญหามาบางอย่างได้ แต่กลับเพิ่มความสลับซับซ้อนและสร้างปัญหาใหม่ๆ ให้แก่มนุษย์อย่างไม่มีที่สิ้นสุด เช่น โทรศัพท์กลายเป็นสื่อกระตุ้นให้เกิดการบริโภคจนเกินความจำเป็นพื้นฐาน จอโทรทัศน์ทำให้คนในครอบครัวถูกแยกออกจากกัน มิได้ให้ความสนใจซึ่งกันและกัน รถยนต์ทำให้เกิดมลภาวะ อากาศเสีย โทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงทำให้ข้อมูลท่วมโลก คนเล็กๆ ตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบมากขึ้น เพราะทรัพยากรธรรมชาติถูกดูดไปใช้ในการพัฒนา สร้างความเจริญเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในเมือง เป็นต้น

คนสมัยใหม่ถูกสอนให้ต่างคนต่างคิด และคิดกันอยู่คนละมุม แล้วก็เอาสิ่งที่ตนเองคิดและเชื่อไว้ก่อนแล้ว หรือ “ฐานคิด” (presupposition) นั้น ขึ้นสู่เวทีถกเถียง โต้แย้ง มุ่งเอาชนะคะคานกันแบบไม่รู้จริง แต่ในที่สุดก็เป็นผู้แพ้ทั้งคู่ วัฒนธรรมต่างคนต่างคิดจึงทำให้โลกสมัยใหม่เต็มไปด้วยความยุ่งเหยิงซับซ้อน อันเนื่องมาจากการใช้อำนาจครอบงำทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งโดยวิธีการป่าเถื่อนและงมงาย แต่แฝงด้วยเล่ห์กลอันแยบยล เพื่อบีบบังคับหรือโน้มน้าวให้ผู้อื่นคิดและเชื่อและปฏิบัติตามความต้องการของคนที่มีอำนาจ

ปัญหาของโลกปัจจุบันเป็นปัญหาแบบ “อิทัปปัจจตา” ที่โยงใยถึงกันแบบรอบทิศทาง ซ้ำยังอยู่นอกเหนือการควบคุมของอำนาจใดๆ อีกด้วย เนื่องจากไม่สามารถคลำหาต้นสายปลายเหตุของปรากฏการณ์ได้ ยิ่งแก้ก็ยิ่งยุ่ง เมื่อเป็นเช่นนี้ การกลับมาแก้ไขที่ “ตนเอง” จึงเป็นทางออกของปัญหาอันสลับซับซ้อนนี้ เพราะตนเอง คือ ส่วนของปัญหาที่สามารถยื่นมือเข้าไปจัดการได้ง่ายที่สุดสำหรับมนุษย์

ในฐานะของผู้มีประสบการณ์ที่ผ่านจุดสูงสุดของวิชาการจากโลกตะวันตก และเข้าใจวิถีคิดแบบตะวันออกอย่างลึกซึ้ง David Bohm จึงประกาศความเชื่อในชีวิตบั้นปลายว่า การคิดร่วมกันด้วยกระบวนการสนทนา (dialogue) น่าจะเป็นทางออกของการแก้ไขปัญหามาอันสลับซับซ้อนของโลกยุค

ใหม่ เพราะการคิดร่วมกัน การรับฟังซึ่งกันและกัน โดยไม่มีการถือเอาเรา เป็นวิธีการจัดการความแตกต่างหลากหลาย โดยทำให้ทุกฝ่ายต่างเป็นผู้ชนะร่วมกัน (win-win)

แนวคิดและหลักการเบื้องต้นของสุนทรียสนทนา

หลักการของ “สุนทรียสนทนา” คือ การพูดคุยกันโดยไม่มีหัวข้อ หรือวาระ (agenda) ที่ตายตัวไว้ล่วงหน้า และไม่มีเป้าหมายเพื่อค้นหาข้อสรุปร่วมกัน เพราะจะเป็นการเปิดช่องว่างให้อ่านใจเข้ามาชี้นำเข้าหาผลประโยชน์ของตนเอง โดยใช้สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือ คนในวงสนทนาสามารถพูดเรื่องอะไรก็ได้ ถามอะไรขึ้นมาก็ได้ คนในวงสนทนาจะตอบหรือไม่ตอบก็ได้ แต่ก็มีได้หมายความว่า สุนทรียสนทนา เป็นการพูดคุยแบบลมพัด ทะเลาะพาทิ ตลกโปกฮา ตรงกันข้าม พฤติกรรมเหล่านี้ เป็นสิ่งต้องห้ามในวงสนทรียสนทนาด้วยซ้ำไป ทั้งนี้เพื่อมิให้อารมณ์แบบสรวลเสเฮฮาเหล่านี้ กลายเป็นอุปสรรคต่อความสงบ และรบกวนสมาธิของผู้เข้าร่วมวงสนทรียสนทนา

การเข้าไปอยู่ในวงสนทรียสนทนา ทุกคนจะต้องให้ความเคารพต่อบรรยากาศของความเงียบสงบ ปลอ่ยอารมณ์ให้ผ่อนคลาย พูดจากันพอได้ยิน พูดเรื่องอะไรก็ได้ แต่โดยส่วนใหญ่จะหลีกเลี่ยงการแนะนำ และการตอบคำถาม เพราะถือว่า คำถามที่เกิดขึ้นเป็นคำตอบในตัวของมันเอง นอกจากนี้ “สุนทรียสนทนา” ยังไม่อนุญาตให้มีการโต้แย้ง หรือสนับสนุน จนเกิดการปะทะกันทางความคิดใดๆ เพราะถ้าปล่อยให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น นั้นหมายถึงการปล่อยให้แต่ละคนนำเอาฐานคติของตนออกมาประหัดประหารกัน และจบลงด้วยความคิดของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถูกตีตกจากวงสนทนาไป ซึ่งผิดหลักการของสุนทรียสนทนา

หลักการสำคัญของสุนทรียสนทนาอีกประการหนึ่งคือ “การฟังให้ได้ยิน” (deep listening) โดยพยายามไม่ใส่ใจว่า เสียงที่ได้ยินเป็นเสียงของใคร เพียงแค่กำหนดใจให้รู้ได้ว่า เสียงที่ได้ยิน คือ เสียงของกัลยาณมิตรของเรากันหนึ่ง ที่ปรารถนาจะให้เราได้ยินได้ฟังแต่สิ่งดี ๆ เท่านั้น นอกจากนี้จะต้องมีการเฝ้าสังเกตอารมณ์และความรู้สึกของตนเองในขณะที่ได้ยินเสียงต่างๆ ที่ผ่านเข้ามากระทบ เสียงเหล่านั้นอาจจะ เป็นเสียงของตนเองที่พูดคุยกับตนเอง เสียงของคนในวงสนทนาหรือเสียงจากธรรมชาติ เช่น เสียงนกกร้อง น้ำไหล และเสียงจิ้งหรีดเรไรยามค่ำคืน เป็นต้น ถ้าหากฟังอย่างตั้งใจและฟังเพื่อให้ได้ยิน อาจจะมีความคิดบางอย่างวาบขึ้นมาในใจ และความคิดนั้นอาจจะถูกนำไปใช้ในการเริ่มต้นของการทำอะไรบางอย่างที่มีคุณค่าต่อตนเองและสังคมได้ในอนาคต

การยอมรับในหลักการของสุนทรียสนทนา คือ ความพยายามเบื้องต้นในการถอดถอนอิทธิพลของอำนาจ อุปาทาน ซึ่งทำงานอยู่ในรูปของระบบสัญลักษณ์ พิธีการต่าง ๆ ที่ห่อหุ้มตัวตนไว้ในโลกอันคับแคบ หดหู่ ซึมเศร้า และเป็นสถานบ่มเพาะเชื้อแห่งความรุนแรงไว้อย่างลึกลับ เชื่อกันว่า หากคนสามารถก้าวข้ามสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ไปได้ จิตใจก็จะถูกปลดปล่อยเป็นอิสระ (deliberation) สามารถเรียนรู้จากการฟังได้อย่างไม่มีข้อจำกัด เพื่อยกระดับภูมิธรรมของตนเองให้สูงขึ้นเรื่อยๆ แต่ก็เป็นเรื่องที่คนธรรมดาทำได้ยาก ดังนั้น จึงไม่มีใครสามารถบังคับใคร ให้เข้าไปนั่งอยู่ในกระบวนการสนทรียสนทนาได้โดยที่เขาไม่มีความสมัครใจ และไม่ยอมรับเงื่อนไขหลักการเบื้องต้นเหล่านี้เสียก่อน การยอมรับเงื่อนไขแปลก ๆ เหล่านี้มีใช้เรื่องง่าย เพราะคนส่วนใหญ่มีประสบการณ์และเคยชินกับการพูดคุยแบบเป็นการเป็นงาน มีการวางวาระเป้าหมายของการพูดคุยไว้ล่วงหน้า มีการโต้เถียง ลงมติและข้อสำคัญมีคนที่ทำหน้าที่เป็นประธานในการ

ประชุม เมื่อเข้ามาอยู่ในบรรยากาศที่ตนเองไม่คุ้นเคย ก็เลยหงุดหงิด เพราะทำใจไม่ได้กับการพูดคุยแบบไม่มีทิศทาง

David Bohm ได้ให้คำแนะนำว่า ความรู้สึกเหล่านี้ถือเป็นเรื่องธรรมดา คนที่เชื่อมั่นในกระบวนการของสุนทรียสนทนาจะต้องเผชิญหน้ากับมันและผ่านจุดสำคัญนี้ไปได้ หลังจากนั้น บรรยากาศจะค่อย ๆ ดีขึ้น เพราะทุกคนสามารถปรับตัวให้คุ้นเคยกับบรรยากาศการพูดคุยแบบใหม่ จนแทบไม่มีใครอยากจะเลิกกันไปง่าย ๆ

ความมหัศจรรย์ของสุนทรียสนทนา

มีคำถามที่มักพบเสมอ คือ การพูดคุยกันแบบนี้แล้วมันได้ประโยชน์อะไร คุณกันแล้วข้อดีที่จะนำไปปฏิบัติก็ไม่มี ก็ไม่รู้จะคุยกันไปทำไม ก็ขอตอบว่า “สุนทรียสนทนา” มิได้แยกการพูดออกจากการกระทำ การพูด คือ การกระทำอย่างหนึ่ง นั่นคือการแสวงหาความรู้ สุนทรียสนทนาจึงไม่ใช่เป็นพูดคุยเพื่อหาข้อยุติ แต่เป็นการชุมนุมพูดคุยเพื่อแสวงหาคลื่นของพลังงานความรู้ ความคิดที่ล่องลอยอยู่ในจักรวาลอันไพศาล โดยเปรียบเทียบของมนุษย์ว่าเป็นระบบปฏิบัติการหรือตัว “hardware” ที่จำเป็นจะต้องมีคลื่นพลังงานความรู้ ความคิด หรือ “software” ที่เหมาะสมกัน (compatible) มาใส่เข้าไปในระบบปฏิบัติการเพื่อให้สมองสามารถทำงานได้ คิดได้ สร้างความรู้ได้ หาไม่แล้วสมองมนุษย์ก็เป็นเพียงเนื้อเยื่อโปรตีนไขมันและเส้นประสาทที่ปราศจากความหมายใด ๆ ทั้งสิ้น

คลื่นความรู้และพลังงานที่ถูกฝังเข้าไปในระบบปฏิบัติการของมนุษย์ จึงเป็นความรู้ที่เรียกว่า “ความรู้ฝังลึก” (tacit knowledge) ซึ่งเป็นความรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง แต่อธิบายออกมาเป็นคำพูดให้ใครฟังไม่ได้

เช่นเดียวกับคนที่มีความสามารถในการขี่จักรยาน แต่ไม่สามารถอธิบายวิธีการทำให้จักรยานทรงตัวไม่ได้ นอกจากทำให้ดูแล้วนำไปฝึกฝนด้วยตนเองจนเกิดความชำนาญ ดังนั้น การเข้ามาอยู่ในวงสุนทรียสนทนา จึงเป็นการแสวงหาคลื่นพลังงานความรู้และความคิดร่วมกัน เมื่อใครคนหนึ่งรับได้ ก็จะเกิดการถ่ายทอดโยงโยไปยังคนอื่น ๆ ที่อยู่ใวงสุนทรียสนทนาให้รับรู้ด้วยกัน ผู้ที่สามารถเข้าถึงคลื่นพลังงานความรู้และความคิดเหล่านี้ได้ จะเกิดความรู้สึกว่าเสียงของคนอื่นก็เหมือนกับเสียงของตนเอง สิ่งที่ตนเองอยากจะพูดก็มีคนอื่นพูดแทนให้ และเมื่อคนอื่นพูดออกมา บางครั้ง เราจึงรู้สึกว่คำพูดแบบนี้แหละคือสิ่งที่ตนเองอยากจะพูด

แนวทางการจัดสุนทรียสนทนา

พึงระลึกไว้เสมอว่า คำแนะนำต่อไปนี้ เป็นเพียงแนวทางกว้างๆ ไม่ใช่ตำราทำอาหารที่จะต้องทำตามอย่างเคร่งครัดโดยไม่สนใจอย่างอื่นนอกจาก ความหมายตามตัวอักษรของคำแนะนำ แต่ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับสุนทรียสนทนา สามารถอ่านเพิ่มเติมได้จากต้นฉบับเรื่อง On Dialogue ของ David Bohm ให้เข้าใจและนำไปทดลองปฏิบัติเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ให้เกิดความชำนาญ และช่วยกันวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งร่วมกัน อย่างไรก็ตาม มีข้อแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการทำสุนทรียสนทนา ดังต่อไปนี้

ประการแรก

ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาและแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังของการทำ “สุนทรียสนทนา” ให้ทะเล การคิดร่วมกันทำให้ความคิดที่กระจัดกระจายอยู่ในที่ต่าง ๆ มารวมตัวกัน และทำให้เกิดการเชื่อมโยง (coherent of thought) เพื่อให้เกิดพลัง เช่นเดียวกับการทำให้พลังงานแสงที่พุ่งกระจายไปคนละทิศคนละทางและไร้พลัง แต่เมื่อมีเทคโนโลยีทำให้แสงเกิดการรวมตัวกัน พุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน จะกลายเป็นแสงเลเซอร์ ที่สามารถทะลุทะลวงสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเหลือเชื่อ การเข้าใจปรัชญาของสุนทรียสนทนาอย่างลึกซึ้ง จะทำให้เกิดความเชื่อมั่น ศรัทธาในกระบวนการ และสามารถฟันฝ่ากำแพงความลังเลสงสัยไปได้

ประการที่สอง

เป้าหมายสำคัญของ “สุนทรียสนทนา” คือ การรื้อถอนสมมุติบัญญัติ ปลดปล่อยตนเองจากภารกิจ บทบาท หน้าที่ อำนาจและอุปาทานที่ห่อหุ้มตัวตนอยู่ในทุกรูปแบบ เพื่อมิให้กลายเป็นกำแพงอุปสรรค (blocking) ต่อการเรียนรู้เพื่อการเข้าถึงความจริงที่ฝังลึกอยู่ในตัวเอง (tacit knowledge) ดังนั้น ผู้ที่เข้าร่วมวงสุนทรียสนทนา จึงต้องรื้อถอนสิ่งเหล่านี้ด้วยความสมัครใจของตนเอง อ่อนน้อมถ่อมตัว มีเมตตา กับตัวเอง โดยการไม่ยกตนข่มท่าน

หรือไม่กตตนเองลงจนหมดความสำคัญ แต่ควรกำหนดบทบาทของตัวเองเป็นกัลยาณมิตรกับทุกคน ไม่ควรลืมนำเป้าหมายของการรื้อถอนจำกัดขอบเขตอยู่ที่ตนเองเท่านั้น การก้าวล่วงไปวิพากษ์วิจารณ์ เพื่อเปลี่ยนแปลงรื้อถอนคนอื่นเป็นสิ่งที่พึงละเว้นโดยเด็ดขาด

ประการที่สาม

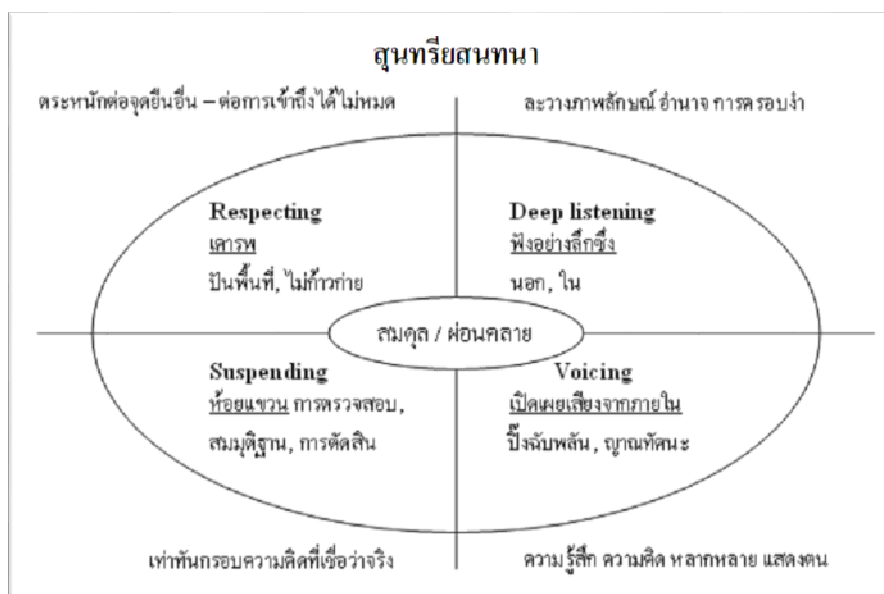
การสาดไฟย้อนกลับมาค้นหาฐานคติ (assumptions) ที่ฝังลึกอยู่ในใจ แต่การเพ่งมองอย่างเดียวยังจะไม่เห็นอะไรเลย จนกว่าฐานคติเหล่านั้นจะแสดงตัวตนออกมาเป็นอารมณ์ (emotion) อย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อมีอะไรเข้าไปกระทบกับมันเข้า เช่น เมื่อได้ยิน ได้เห็น หรือใจนึกขึ้นได้ กล่าวกันว่า ฐานคติกับอารมณ์ทำงานใกล้ชิดกันมากจนแทบแยกกันไม่ออกกว่าอะไรเป็นอะไร สิ่งที่ต้องทำในสิ่งแรก คือ การเฝ้าสังเกต (observer) สิ่งที่มากระทบ (observed) ว่ามันทำให้เราเกิดอารมณ์อะไรขึ้นมา และหาทางระงับมัน (suspension) เพราะถือว่ามันเป็นตัวปิดกั้นอิสรภาพในการรับรู้ความจริงที่มีอยู่ตามธรรมชาติ

ในทางปฏิบัติเมื่อเข้าไปอยู่ในวง “สุนทรียสนทนา” จะต้องไม่ให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่ได้ยินได้ฟังเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองในขณะที่ได้ยินได้ฟังสิ่งเหล่านั้นด้วย เพราะโดยทั่วไปขณะที่ฟังนั้น เรามักจะ “บิวด์” ความรู้สึกบางอย่างตามไปด้วย เช่น รำคาญ หมั่นไส้

เคลิบเคลิ้ม ขำกึ่ง ซื่นซม ฯลฯ และความรู้สึกเหล่านี้คือที่มาของ ‘bias’ ต้องตามให้ทันด้วยการฟังให้ได้ยิน (deep listening) สงบระงับ การตามความรู้สึกให้เท่าทันจึงเป็นการป้องกัน bias และการสงบระงับ คือ การสร้างปัญญาที่เกิดจากการฟัง เมื่อคิดว่า สามารถจัดการกับความรู้สึกตัวเองได้แล้ว ก็สามารถเริ่มต้นตั้งวงคุยเพื่อคิดร่วมกันได้เลย

ประการที่สี่

การตั้งวง “สุนทรียสนทนา” ประกอบด้วยคนสองคนขึ้นไป ซึ่งจำนวนที่เหมาะสม คือ 7-8 คน ถือว่ากำลังดี แต่ถ้าจำเป็นก็อาจมีได้ถึง 20 กว่าคน นั่งล้อมวงเป็นวงกลมให้ทุกคนสามารถมองเห็นหน้ากันได้ทั้งหมด ตั้งกติกาการพูดคุยไว้อย่างหลวม ๆ เช่น หลีกเลี่ยงการเสนอแนะ การโต้แย้ง การผูกขาดเวที การทำให้ผู้อื่นเสียหน้า พูดให้สั้น หลังจากพูดแล้ว ควรรอให้คนอื่น ๆ ได้มีโอกาสพูดผ่านไปก่อนสองหรือสามคน ค่อยกลับมาพูดอีก ความจริงกติกาเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ทุกคนปฏิบัติกันอยู่แล้ว มากน้อยตามโอกาส แต่การนำกติกาขึ้นมาเขียนให้ทุกคนเห็นจะช่วยเตือนสติได้ดีขึ้น ในตอนแรกอาจต้องมีใครสักคนทำหน้าที่จัดการกระบวนการ (facilitator) เพื่อช่วยลดความขลุกขลัก แต่ถ้าผู้ร่วมวงสามารถนำกติกาเข้าไปอยู่ในใจได้แล้ว เขาจะควบคุมการสนทนาได้เอง และไม่จำเป็นต้องมีใครทำหน้าที่นี้อีกต่อไป

ภาพประกอบสุนทรียสนทนา

ที่มา : <http://guru.google.co.th/guru>

สุนทรียแสวงหา หรือ สุนทรียปุจฉา หรือ สุนทรียสาธก (Appreciative Inquiry : AI)

แนวคิด

แนวคิดใหม่ด้านการพัฒนาองค์การ (Organization Development : OD) ซึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างมากในปัจจุบันคือ สุนทรียแสวงหา หรือ สุนทรียปุจฉา (Appreciative Inquiry: AI) ซึ่งมีพัฒนาการขององค์ความรู้มาในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกันกับแนวทางศึกษาวิจัยทางจิตวิทยาเชิงบวก (Positive Psychology) ที่เน้นการพัฒนาจุดแข็ง (Strengths) ของมนุษย์มากกว่าการมองหาจุดอ่อน (Weakness) เพื่อนำมาแก้ไข

Appreciative Inquiry:AI หรือ สุนทรียปุจฉา เป็นกระบวนการที่ช่วยเร่งการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกให้แก่บุคคลและองค์การ พัฒนาขึ้นมาโดยศาสตราจารย์เดวิด โคออปเพอไรเดอร์ (David Cooperrider) (Cooperrider D. L. and Whitney D., 1999) อาจารย์ผู้สอนวิชาพฤติกรรมองค์การ แห่ง Weatherhead School of Management, Case Western Reserve University โดยได้มีส่วนตั้งแต่เป็นนักศึกษาปริญญาเอกเพื่อเข้าไปร่วมแก้ปัญหาคำจัดการในองค์การ ซึ่งทำให้เกิดความคิดว่า การระบุปัญหาและหาทางแก้ปัญหานั้นไม่ค่อยจะมีประสิทธิภาพในการสร้างการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ให้กับองค์การ เพราะคนเรามักจะหาทางป้องกันตัวมิให้ใครมามองว่า เขาคือตัวการสร้างปัญหา การแก้ไขจึงยากเพราะเกิดการไม่ยอมรับเกิดขึ้น ไม่ว่าส่วนไหนในองค์การที่ถูกระบุว่าเป็นปัญหา ก็จะไม่ให้ความร่วมมืออย่างจริงจังและจริงจังในการแก้ปัญหานั้น

David Cooperrider จึงคิดว่าน่าจะทำตรงกันข้าม คือ การเปลี่ยนแปลงควรเน้นต่อยอดจากความสำเร็จหรือจุดแข็งขององค์การมากกว่าเน้นการแก้ปัญหานั้นเป็นจุดบกพร่อง ด้วยการพัฒนาระบบการค้นหาข้อมูลด้านความสำเร็จร่วมกันของสมาชิกในองค์การนั้น ๆ ที่เรียกว่า “แกนบวก (Positive Core)” อันเป็นความรู้สึกร่วมซึ่งเป็นแก่นสำคัญให้องค์การทำงานได้ดีแล้วขยายผลจากแกนบวกนี้ไปทั่วองค์การ ถ้าทำอย่างนี้ผู้คนในองค์การย่อมรู้สึกดีต่อกันเพราะไม่มีการหาความผิด ความบกพร่องของใคร

Appreciative Inquiry (AI) เป็นทั้งวิธีการและมุมมองที่ได้มีการอธิบายว่า AI คือ การศึกษาระบบต่างๆ ที่มนุษย์เราเกี่ยวข้องในชีวิตนี้อยู่ได้ด้วยปัจจัยอะไรเมื่อเวลาที่ระบบนั้นทำงานได้ดีที่สุด มีองค์ประกอบอะไรที่ร่วมกัน ทำงานได้อย่างดีที่สุดในเวลานั้นบ้าง ดังนั้น AI จึงไปกันได้ดีและมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับแนวทางการศึกษาวิจัยจิตวิทยาเชิงบวก (Positive Psychology) ซึ่งมีแนวคิดแบบเดียวกัน คือ อยู่ตรงกันข้ามกับแนวคิดมองหาปัญหาที่ทำให้ระบบทำงานบกพร่องแล้วหาทางแก้ไขปัญหา หรือในจิตวิทยาแบบที่เคยเป็นมา คือ การค้นหาความบกพร่องของมนุษย์เพื่อการแก้ไขรักษาความบกพร่องนั้น

ความหมายและความเป็นมา

คำว่า Appreciative และ Inquiry เมื่อแยกแต่ละคำแล้ว คำว่า Appreciate มีความหมาย 2 อย่างคือ ค้นหาและให้คุณค่ากับสิ่งดีที่สุดในสิ่งต่าง ๆ ส่วน Inquiry มีความหมายว่า กระบวนการมองหาแสวงหา สืบค้น ทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ด้วยการกระตุ้น แห่ สะกิดด้วยคำถาม การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้สึก ดังนั้นความหมายของ สุนทรียแสวงหา (AI) คือ การกระตุ้น การแห่ สะกิดด้วย

คำถาม การแลกเปลี่ยนความรู้สึก มุมมอง เพื่อดึงเรื่องราวอันเป็นความสำเร็จ แล้วระบุปัจจัยซึ่งทำงานได้สำเร็จดีอยู่แล้วในระบบที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ ต่อจากนั้นจึงต่อยอดความสำเร็จนั้นขึ้นไปอีก ด้วยวิธีการอย่างนี้น่าจะดีสำหรับการเปลี่ยนแปลงมากกว่าวิธีเดิมซึ่งเน้นที่ปัญหาหรือจุดอ่อนแล้วหาทางแก้ไขจุดอ่อนนั้น เพราะผู้คนที่อยู่ในระบบน่าจะมีความรู้สึกดีกับการมีส่วนร่วมในความสำเร็จที่ผ่าน มา และยินดีที่จะร่วมมือต่อยอดความสำเร็จนั้นต่อไปอีกด้วยการให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง เพราะธรรมชาติของคนอย่างหนึ่ง คือ ชอบอยู่ข้างเดียวกับผู้ชนะ

สำหรับการเน้นการระบุปัญหาเพื่อหาทางแก้ไขนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่เป็นปัญหาหรือผู้ทำงานที่สร้างปัญหามักจะมีอาการแก้ตัว ซึ่งสาเหตุไปที่คนอื่น พยายามอธิบายเหตุผลของเขาเองเกินเหตุ ทั้งนี้เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่า ตัวเองไม่ได้เป็นจุดอ่อน หรือตัวก่อเหตุ ตัวเองมีความสามารถ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ธรรมชาติของคนเรานั้นถ้ารู้สึกว่ตนเองโดนกระทำแล้ว คนเรามักจะมีพฤติกรรมตอบสนองแคบ ๆ เพียง 2 ประการ คือ สู้ หรือหนี (Fight or flight)

จากการได้มีการทดลองใช้แนวทางของ AI ซึ่งเน้นการแลกเปลี่ยนอารมณ์ความรู้สึก การซักถาม การแลกเปลี่ยนความคิดจากประสบการณ์แห่งความสำเร็จตั้งแต่ต้นกระบวนการ มันทำให้ผู้ร่วมกิจกรรม มองหาเรื่องดี ๆ ของกันและกัน มีผลทำให้ภูมิใจ รู้สึกดีต่อคนอื่น ๆ ที่ร่วมกิจกรรมแสวงหาสุนทรียะ (AI) ด้วยกัน ทำให้สามารถมองเห็นและคิดได้กว้างขวางมากขึ้น พฤติกรรมตอบสนองต่อกันจึงมีความ หลากหลายมากกว่าสู้หรือหนี และสร้างสรรค์มากขึ้น

กระบวนการสุนทรียะแสวงหา (AI)

วิธีการของ AI เป็นเครื่องมือในการสำรวจอดีต ปัจจุบันและวางแผนสำหรับอนาคต ประกอบด้วย ขั้นตอน ดังนี้

1. Discovery

กระบวนการค้นหา เป็นการตั้งคำถามสะกิด แหย่ ผู้ที่เป็นสมาชิกขององค์กรตามส่วนงานต่าง ๆ เพื่อสำรวจยืนยันประเด็นต่างๆ ในมุมมองของเขาเหล่านั้นที่เขาเห็นว่าเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ผ่าน มาขององค์กร จะได้ประเด็นมาเลือกได้หลากหลายมากขึ้น ประเด็นเหล่านี้สะท้อนปัจจัยแห่งความสำเร็จ ร่วมกันขององค์กร จุดแข็ง อัจฉริยภาพ สินทรัพย์ คุณค่า และอุดมคติ ฯลฯ ซึ่งเรียกกันว่า แก่นกลางแห่ง ความสำเร็จ (Positive Core) เปรียบไปแล้วเป็นสภาพการณ์ปัจจุบัน (What is) ที่มีอยู่ร่วมกัน

2. Dream

กระบวนการสร้างฝัน เป็นการสร้างสรรค์เพื่อการสำรวจสภาพการณ์ในอนาคตที่อาจจะเป็นไป ได้ (What might be) ถ้าความสำเร็จร่วมกันที่มาจากแก่นกลาง (Positive Core) นั้น จะได้รับการขยายไป ทัวทั้งระบบหรือองค์กร และการสำรวจมองย้อนกลับไปถึงจุดที่ได้เปรียบว่าจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อที่จะคง ความสำเร็จนั้นไว้นาน ๆ

3. Design

กระบวนการออกแบบ เป็นการจัดระเบียบระบบหรือองค์กรในเชิงออกแบบสถาปัตยกรรม ให้ เห็นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบแต่ละส่วนของระบบในการทำงานมุ่งสู่ความฝันโดยวางพื้นฐานอยู่กับ

แก่นกลางความสำเร็จ (Positive Core) ในขั้นนี้ คือ การพัฒนาแนวทางด้วยการนำเสนอที่เป็นการแห่ยสะกัด โดยผู้ทำงานในแต่ละส่วนว่า ลักษณะการทำงานควรเป็นอย่างไรหรือสภาพการณ์ที่ควรจะเป็น (What should be) จึงจะทำงานได้บรรลุเป้าหมาย หรือความคิดใหม่ที่ฝันไว้ และจะทำงานอย่างไรจึงจะช่วยให้องค์การเคลื่อนไปสู่ทิศทางที่ได้เปรียบนั้น

4. Destiny or Deliver

กระบวนการสร้างแผนต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งการสนับสนุนแผนด้วยทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุความฝันที่ต่อยอดมาจากแก่นกลางแห่งความสำเร็จ (Positive Core) กล่าวง่ายๆ ว่า ใครจะรับผิดชอบอะไรบ้าง ใครจะมีส่วนร่วมด้วยทรัพยากรอะไรบ้าง ในแผนกลางที่ได้มีการออกแบบมาจากขั้นที่แล้ว ตลอดไปจนถึงการนำเอาแผนไปปฏิบัติ สภาพการณ์ที่จะเกิดขึ้นตามการทำงานตามแผนคือ What will be ขอให้สังเกตว่า ขั้นตอนต่างๆ ที่ได้กล่าวมานั้นคล้ายกับกระบวนการวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตตามทฤษฎีของชาร์ล ดาร์วิน ซึ่งระบบจะเลือกสิ่งที่ได้ใช้ ประสบความสำเร็จในการใช้เอาไว้ แล้วจึงนำเอามาเป็นทรัพยากรของระบบสำหรับการพัฒนาในขั้นต่อไป

ดังนั้น AI จึงเปรียบเสมือนเป็นตัวเร่งและตัวอำนวยความสะดวกให้แก่กระบวนการวิวัฒนาการได้มีการพัฒนาที่รวดเร็วขึ้น

สุนทรียแสวงหา (AI) ในระดับบุคคล

แม้ว่าจะได้มีการนำเอา AI ไปใช้ในการช่วยพัฒนาให้บริษัทใหญ่หลายแห่งประสบความสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น เช่น British Airways, Verizon หรือในสถาบันการศึกษา เช่น UC Berkeley และแม้แต่ในโครงการบริหารนคร Chicago AI ยังสามารถนำเอากระบวนการ 4 D's ไปใช้กับการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาในระดับบุคคลและครอบครัวได้ด้วยเหมือนกัน สำหรับคนทุกคนถ้าเราตัดสินใจที่จะพัฒนาตนเองให้ก้าวไปสู่อนาคตข้างหน้าอย่างดี ควรต้องเริ่มต้นที่การค้นพบความดี คือ จุดแข็งของตนเองเสียก่อน ตัวอย่างเช่น

ถ้าเรามีความใฝ่รู้เป็นนิสัย สนใจคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และทำได้ดีในวิชาทั้งสองด้วย นี่เป็นจุดแข็งที่เราค้นพบแล้ว (What is) นี่คือขั้น Discovering

สิ่งที่เราควรทำต่อไปคือ การสร้างฝัน (Dreaming) ว่าอนาคตที่เราอยากเห็นตัวเราเป็นคือภาพอย่างไร ถ้าเราฝันว่า เราอยากเป็นเจ้าของธุรกิจ นักบริหารมืออาชีพ เราน่าจะมุ่งไปสู่การเรียนรู้เพื่อความชำนาญในด้านเศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ ซึ่งเราจะใช้จุดแข็งของเราได้เหมาะสมคือ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ (What might be)

ในขั้น Designing คือ การวางแผนออกแบบอนาคต นอกจากเข้าเรียนมหาวิทยาลัยเพื่อความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ เราอาจจะต้องหาข้อมูลแหล่งหาความรู้ๆ อื่น เช่น การฝึกงาน การมองหาผู้ที่สามารถช่วยเหลือเราในด้านต่างๆ ที่เรามุ่งไปเป็น สร้างความสัมพันธ์ระยะยาวไว้ การหาข้อมูลเกี่ยวกับงานในตำแหน่งที่นำไปสู่วิสัยทัศน์ (What should be)

ขั้นสุดท้าย Delivering คือ การปฏิบัติตามแผน ซึ่งได้วางแผนไว้ในขั้นที่สามมาแล้ว เช่น การเตรียมการสอบเข้าเรียนในสาขาที่ได้วางแผนไว้ เมื่อสอบเข้าได้แล้วก็ต้องศึกษาให้ได้ผลการเรียนที่ดี เข้าฝึกงานในหน่วยงานที่ได้วางแผนไว้ สร้างความสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นกัลยาณมิตรซึ่งอาจจะให้ความช่วยเหลือเราได้ในการทำงานเมื่อเราได้งานมาแล้ว ฯลฯ

สรุปได้ว่า AI นั้นมีความเห็นว่า ไม่ปฏิเสธการมีอยู่ของปัญหา (Problems) แต่ AI เชื่อว่า ถ้าเราต้องการที่จะเปลี่ยนรูปสถานการณ์ หรือความสัมพันธ์ระหว่างกัน หรือการเปลี่ยนแปลงในองค์การ หรือชุมชนแล้ว การให้ความสำคัญกับจุดแข็ง (Strengths) นั้นได้ประสิทธิผลดีสำหรับการเปลี่ยนแปลงมากกว่า การให้ความสำคัญกับปัญหา อันเป็นจุดอ่อนที่ใครก็ตามผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยก็จะต้องไม่ยอมรับ ดังนั้นจึงไม่ยอมรับร่วมมือด้วยการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่ตั้งใจทำให้เกิดขึ้น เพื่อสิ่งที่ดีกว่า

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร/เทคนิคการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา

2.1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาซึ่งเป็นการเรียนภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนกลางและระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย มีดังนี้

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับสูงหรือการประกอบอาชีพ
3. เพื่อให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้
4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ
5. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่
6. เพื่อพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

2.1.2 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205

ศึกษาวิธีการใช้คำศัพท์ วลี ประโยค สำนวนภาษา อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรองและบทละครสั้นได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง ศึกษาเทคนิค กระบวนการอ่านออกเสียง เพื่อตีความ อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ (Non-texts) สรุปใจความสำคัญ ระบุหัวเรื่อง / ชื่อเรื่อง บอกรายละเอียด ลำดับเหตุการณ์หรือประเด็นที่น่าสนใจจากบทอ่านที่เป็นบันเทิงคดีและสารคดี เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็น อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ สรุปใจความสำคัญ หรือแก่นสารที่ได้จากการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆแล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมท้องถิ่น **Wiang Sa My Home Land** และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

โดยใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน กระบวนการทำงาน กระบวนการปฏิบัติงาน การคิด วิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม และสมรรถนะ 5 สมรรถนะ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

เพื่อให้นักเรียน เป็นผู้มีความรู้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม สืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ชุมชนร่วมพัฒนา ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการเรียนรู้

1. อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (Skit) ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง
2. ตีความ อธิบาย และเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆที่อ่าน
3. สรุปใจความสำคัญ ระบุหัวเรื่อง ชื่อเรื่อง บอกรายละเอียด ลำดับเหตุการณ์หรือประเด็นที่น่าสนใจ จากบทอ่านที่เป็นบันเทิงคดี และสารคดี
4. เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง / ประเด็น / ข่าว / เหตุการณ์ที่อ่าน อย่างเหมาะสม
5. เขียน สรุปใจความสำคัญ / แก่นสารที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ในท้องถิ่นและสถานการณ์ต่างๆตามความสนใจ
6. ใช้ภาษาต่างประเทศในการค้นคว้า สืบค้น และ สรุปข้อมูลที่ได้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

2.2.1 ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะ การใช้แบบฝึกพัฒนาการเรียนการสอน จะช่วยให้ครูและนักเรียนพบข้อบกพร่องทางการเรียนการสอนและแก้ไขข้อบกพร่องนั้น มีผู้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า “แบบฝึก หมายถึง แบบตัวอย่าง ปัญหา หรือ คำสั่ง ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ” ส่วน ชัยยงค์ พรหมวงศ์ กล่าวถึงความหมายของแบบฝึก สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัด ที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำ จะแยกกันเป็นหน่วยหรือจะรวมเล่มก็ได้ และ อัจฉรา ชิวพันธ์ และคณะ กล่าวถึงแบบฝึกทางภาษา สรุปได้ว่า แบบฝึกทางภาษาหมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเสริมสร้างความเข้าใจทางภาษาตามแนวหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่ช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

จากความหมายของแบบฝึกดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้กระทำกิจกรรมโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้ดีขึ้น

2.2.2 ความสำคัญของแบบฝึก

เขาวี เกิดเพทวงศ์ (2524 : 23) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกไว้ว่า “แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และช่วยให้ครูทราบผลการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด” ส่วน วีระ ไทยพานิช (2528 : 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึก สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรง ที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้ และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี และนำไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้

2.2.3 ประโยชน์ของแบบฝึก

Green และ Petty (1971: 80) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. ใช้เสริมหนังสือแบบเรียนในการเรียนทักษะ
2. เป็นสื่อการสอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระของครู
3. เป็นเครื่องมือที่ช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่จะต้องได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากครูด้วย
4. แบบฝึกที่สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลจะเป็นการช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จ ตามระดับความสามารถของเด็ก จะช่วยเสริมทักษะให้คงอยู่ได้นาน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มจะอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการเก็บรักษาไว้เพื่อทบทวนด้วยตนเองได้

7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน ตลอดจนทราบปัญหาและข้อบกพร่องและจุดอ่อนของนักเรียน ช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาได้ทันที่
8. ช่วยให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะได้อย่างเต็มที่
9. แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยครูประหยัดเวลา และแรงงานในการสอน การเตรียมการสอน การสร้างแบบฝึกทักษะ และช่วยให้นักเรียนประหยัดเวลาในการลอกโจทย์แบบฝึกหัด

จากความสำคัญของแบบฝึกดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบฝึกนอกจากจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะ และทบทวนได้ด้วยตนเองแล้ว ยังช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน ทราบปัญหา และข้อบกพร่อง จุดอ่อนของนักเรียน เพื่อครูจะได้แก้ไขได้ทันที่ นอกจากนี้ยังช่วยประหยัดเวลา แรงงาน ในการเตรียมการสอนของครู ตลอดจนช่วยประหยัดเวลาในการลอกโจทย์แบบฝึกหัดของนักเรียนด้วย

2.2.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ ต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เสมอ ผู้สอนควรสร้างแบบฝึกเพื่อทบทวนความรู้หรือฝึกทักษะให้แก่แก่นักเรียน ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2524 : 20) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า “ลักษณะของแบบฝึกควรสั้นและมีหลายแบบเพื่อฝึกทักษะเดียว ใช้ได้ตามสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคลและมีการประเมินผลการใช้แบบฝึกของนักเรียนด้วย” ประชุมพร สุวรรณตรา (2527 : 61) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า “มีคำสั่งและคำอธิบายอย่างชัดเจน มีตัวอย่างที่ให้ความคิดหลายแนวมีภาพประกอบ และเส้นบรรทัดที่เว้นให้เติมมีขนาดพอเหมาะ การฝึกฝนควรมีหลายๆ แบบ และต้องคำนึงถึงความยากง่าย และระยะเวลาในการฝึกด้วย” ส่วน โรจนา แสงรุ่งรวี (2531 : 22) กล่าวถึงแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีว่า “แบบฝึกที่ดีต้องมีคำอธิบายชัดเจนเป็นแบบฝึกสั้น ๆ ใช้เวลาฝึกไม่นานเกินไป แบบฝึกมีหลายรูปแบบ คำศัพท์ที่ใช้ฝึกสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้”

จากข้อความที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีควรเหมาะสมกับนักเรียนในด้านวัย ความสามารถ ความสนใจ มีคำชี้แจงและตัวอย่างสั้น ๆ มีหลายรูปแบบ ใช้เวลาฝึกไม่นานจนเกินไป เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจชัดเจน สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนให้ดีขึ้น

2.2.5 ประสิทธิภาพของแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพนั้น มีหลักในการสร้างหลายประการ ดังที่ ฐปทองปราบ พาล (2525 : 91) ได้กล่าวถึงหลักในการฝึกฝนทักษะทางภาษาไว้ว่า “การฝึกฝนควรมีหลายแบบ เช่น ใช้เกม การเติมคำ ใช้เพลง ใช้แผ่นภาพ ใช้การ์ตูนประกอบ ใช้แบบฝึก ๆ เป็นต้น ส่วนการสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงเนื้อหา ความยากง่าย และระดับความสนใจของเด็ก”

วิไลลักษณ์ บุญประเสริฐ (2531 : 13) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกสรุปได้ว่า ในการสร้างแบบฝึกที่ดีต้องเรียบเรียงภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียน คำนึงถึงหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับสิ่งเร้าและการ

ตอบสนอง พัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียน โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน

จากหลักการดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกนั้นจะต้องคำนึงถึงความพร้อม ความสนใจของเด็ก ด้วยการใช้เกม การเติมคำ เพลง แผ่นภาพ การ์ตูนประกอบ กระดาษที่ใช้ทำแบบฝึก ต้องมีความทนทานพอสมควร เนื้อหาไม่ยากเกินไป และกำหนดเวลาในการทำแบบฝึกที่เหมาะสม แบบฝึกที่สร้างขึ้นควรมีการหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน และในการนำแบบฝึกไปใช้นั้นควรมีการแจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบผลทันที เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าและข้อบกพร่องที่ต้องการปรับปรุงแก้ไข

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.3.1 ความหมายและความสำคัญของการเขียน

การเขียน เป็นการแสดงความคิด ความรู้สึก และความรู้ของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของผู้เขียน สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทรมพรรย (2523 : 134) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ว่า

การเขียนคือการเรียบเรียงความรู้ ความคิด ประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร จะเป็นข้อความสั้น ๆ ทำนองคำขวัญร้อยแก้วสั้น ๆ หรือบทกวีนิพนธ์ก็ได้ ข้อเขียนต่าง ๆ เหล่านี้จะมีเอกภาพ มีความเป็นตัวของตัวเองทั้งในด้านความคิดและการใช้ภาษาเรียบเรียง เมื่อผู้เขียนสามารถเรียบเรียงความรู้ ความคิดของตนเองออกมาเป็นภาษาเขียนได้แล้ว ก็จะต้องเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ และสามารถใช้อาษาเขียนได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2523 : 202-203) กล่าวถึงทักษะในการเขียนว่าต้องรู้จักแสดงความคิดออกมา เป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตามที่ตนประสงค์ให้สามารถเขียนตัวสะกดได้ถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนให้อ่านง่าย ชัดเจน เรียบร้อย รวดเร็วรู้จักเลือกใช้ถ้อยสำนวนให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง รู้จักลำดับความคิดและแสดงความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจได้แจ่มแจ้ง

เมื่อพิจารณาฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนแล้ว จะเห็นว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะหลังสุดที่ผู้เรียนจะได้รับการฝึกอย่างจริงจัง ทั้งนี้เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนที่สุดในทักษะทั้งหมด ผู้ที่จะมีความสามารถทางการเขียนได้จึงต้องมีพื้นฐานในทักษะการฟัง การพูด และการอ่านมาก่อน

ในบรรดาทักษะทั้งสี่ของการเรียนภาษา การเขียนนับเป็นทักษะที่ยุ่ยากซับซ้อนที่สุดในการฟังและการอ่าน นักเรียนจะได้รับฟังหรือเห็นข้อความจากผู้เขียนจึงมีบทบาทเพียงแต่ตีความหรือวิเคราะห์ว่าตนเองกำลังได้ยินหรืออ่านอะไรในการพูด นักเรียนสามารถแสดงความคิดความรู้สึกของตนเอง และมีโอกาสให้คำอธิบายแทรกในบทสนทนาได้ แต่ในการเขียนนั้นต้องมีความสามารถอย่างแท้จริงจึงจะเขียนข้อความได้ชัดเจนจนผู้อ่านเข้าใจได้

2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.4.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านนับได้ว่าเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อน จะต้องอาศัยการทำงานของสมองในขั้นสูงสุด กล่าวคือ ต้องอาศัยการนึกย้อนกลับ (Recall) การหาเหตุผล (Reasoning) การประเมินผล (Evaluation) การใช้จินตนาการ (Imagination) การเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ (Organizing) การนำไปใช้ (Applying) และการแก้ปัญหา (Problem Solving) (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล 2521 : 3) และการอ่านคืออะไรนั้นมีผู้ให้นิยามไว้มากมายแตกต่างกันไป สุดแล้วแต่ผู้ให้ความหมายนั้นจะมองในด้านใด เช่น นักจิตวิทยาจะมองการอ่านในแง่จิตวิทยา นักภาษาศาสตร์จะมองการอ่านในแง่ของภาษา หรือนักจิตภาษาศาสตร์ก็มองการอ่านในแง่ของจิตภาษาศาสตร์ สำหรับนิยามหรือความหมายของการอ่านนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังนี้

ก่อ สวัสดิพิพาณิช (ก่อ สวัสดิพิพาณิช 2505 : 3) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า “เป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นตัวความคิด และนำความคิดนี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทีหนึ่ง” เพราะฉะนั้น หัวใจของการอ่านอยู่ที่ “การเข้าใจความหมายของคำ”

ลาโด (Lado. 1964 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นการรวมทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความและการให้ข้อคิดเห็น ส่วน

นักภาษาศาสตร์อีกคน คือ ฟรีส์ (Fries. 1963 : 131) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นการตอบสนองสัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูด หัวใจของการอ่านนั้นอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

เกรย์ (Gray. 1984 : 35 – 37) กล่าวว่ากระบวนการอ่านประกอบด้วยทักษะที่สำคัญหลายอย่างดังนี้

- 1) การรู้จักคำ (Perception of the word used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษร และเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน เกรย์ กล่าวว่า การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท
- 2) การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the ideas expressed)
- 3) การมีปฏิกิริยาตอบโต้ความคิดของผู้เขียน (Reaction to these ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้
- 4) ทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับความคิดเก่า จากเรื่องที่อ่าน (Integration of the idea) ซึ่งหมายถึงการรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประเดิมของผู้อ่าน

บอนด์ และทิงเคอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานดังต่อไปนี้

- 1) การเข้าใจความหมายของคำ (Word meaning) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่เข้าใจประโยค (Sentence) อนุচ্ছেท (Paragraph) และไม่สามารถพูดหรืออ่านได้
- 2) การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน
- 3) การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของกลุ่มคำแล้วยังต้องรู้จักนำเอาคำแต่ละคำหรือแต่ละส่วนมาสัมพันธ์กันจนได้ใจความของประโยค
- 4) การเข้าใจอนุচ্ছেท (Paragraph Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการนำประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน นักเรียนจะสามารถอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้น
- 5) การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุচ্ছেท (Comprehension of larger units)
- 6) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุচ্ছেทด้วย

ทักษะพื้นฐานตามที่กล่าวมาแล้วนี้ จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ ก็ต่อเมื่อผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำ รู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเข้าใจประโยค การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคจะทำให้เข้าใจอนุচ্ছেท และการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุচ্ছেทจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านทั้งหมด

พอจะสรุปได้ว่า การอ่านคือ การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และสามารถแปลความตีความและขยายความ สัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ปรากฏออกมา เป็นความคิดเห็นที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

2.4.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ชวาล แพร์ตกุล (ชวาล แพร์ตกุล. 2520 : 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจว่าเป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติหลายประการ ดังนี้คือ

- 1) รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
- 2) รู้ความเกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างขั้นและความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
- 3) สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
- 4) เมื่อพบสิ่งอันใด ที่มีสภาพทำนองเดียวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ก็สามารถตอบและอธิบายได้

ความเข้าใจสามารถแสดงได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้นโดยเฉพาะ
2. การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น จนสามารถนำมากล่าวอีกนัยหนึ่งได้
3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความหมายตามนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

ส่วนบอนด์และทิงเกอร์ (สารทิ จินจุ. 2524 : 7 – 8 อ้างอิงมาจาก (Bond and Tinker. 1957 : 235) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านที่ต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจในด้านต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word meaning) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้านักเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุচ্ছেท (Paragraph)
2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน
3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นรายคำและเป็นกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย นักเรียนที่ไม่สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยค จะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

ดอร์สัน (Dawson. 1953 : 177) ได้เสนอแนวทางในการสอนนักเรียนให้มีความเข้าใจในเนื้อเรื่องไว้ดังนี้

- 1) สอนให้นักเรียนเข้าใจความ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ
- 2) ฝึกให้นักเรียนจับความตติที่สำคัญได้ โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนคิดถึงเรื่องที่อ่านไปแล้วทั้งหมด เช่น เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร สอนว่าอย่างไร
- 3) ฝึกให้อ่านเพื่อสังเกตรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกันโดยกำหนดให้อ่านและวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่อ่าน
- 4) ฝึกให้อ่านเพื่อคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป หรือเพื่อแก้ปัญหาโดยการเล่าเรื่องทั้งทำให้ นักเรียนทายต่อว่าอะไรจะเกิดขึ้น
- 5) ฝึกให้อ่านโดยกำหนดว่า ต้องการให้รู้เรื่องใดบ้าง
- 6) ฝึกให้อ่านเพื่อให้มีจินตนาการเพิ่มขึ้น
- 7) ฝึกให้อ่านเพื่อทราบการจัดระเบียบหรือแนวการลำดับความของนักเรียน

2.4.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

นพรัตน์ สรวายสุวรรณ (นพรัตน์ สรวายสุวรรณราชน. 2521 : 17) ได้อ้างถึงระดับความเข้าใจในการอ่านตามความคิดของ เบอร์มิสเตอร์ (Burmister) โดยอาศัยพื้นฐานแนวความคิดของ แซนเดอร์ส (Sanders) ซึ่งได้ดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy อีกต่อหนึ่ง เบอร์มิสเตอร์ ได้กล่าวถึงระดับต่าง ๆ ของความเข้าใจมีดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับของการจำในสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวไว้ ได้แก่ การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
2. ระดับการแปลความหมาย (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญไปแปลรูปเป็นแผนภูมิ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือการเข้าใจหรือมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนมิได้บอกไว้ เช่น หาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ การคาดการณ์ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความของเรื่องโดยที่ผู้เขียนมิได้บ่งไว้
4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการและสามารถนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จด้วย
5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือความเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนเต็ม การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะวิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิด ๆ ของผู้เขียน
6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกัน และจัดเรียงเรียงใหม่
7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางเกณฑ์และตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านอะไรบ้างที่เป็นจริง (Facts) และอะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรบ้างที่เป็นความคิดตลอดจนความเชื่อของเรื่องราวที่อ่าน เป็นต้น

2.4.4 ปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน

ความสามารถในการอ่านไม่ใช่คุณสมบัติที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่ฝึกฝนกันได้ การที่จะเป็นนักอ่านที่ดีจะต้องอาศัยวิธีการและเทคนิคหลายหลายประการ ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการเลือกเทคนิคที่เหมาะสมมาใช้ในการอ่านด้วย (อรุณี วิริยะจิตรา. 2525 : 175) การอ่านที่ดี จะต้องประกอบด้วยสมรรถภาพในการอ่านเร็ว ควบคู่ไปกับความเข้าใจในการอ่าน การอ่านเร็วแต่ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน หรืออ่านซ้ำเข้าใจในเนื้อหาดี แต่อ่านไม่จบ เวลาหมดการอ่านเช่นนี้ถือว่าไม่มีประสิทธิภาพในการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller. 1970 : 11) ได้ชี้ให้เห็นสาเหตุของการอ่านซ้ำของแต่ละคนว่า องค์ประกอบใหญ่เกิดจากนิสัยการอ่าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้อ่านบางคนเป็นคนไม่สนใจที่จะปรับปรุงนิสัย

การอ่านของตน ขาดความสนใจในการอ่านจึงยากที่จะประสบผลสำเร็จในการอ่านได้ ปัญหาและข้อเสนอแนะต่อไปนี้จะเป็นการช่วยให้ประสิทธิภาพในการอ่านมีมากยิ่งขึ้น

1. การอ่านออกเสียง (Vocalizing) การอ่านออกเสียงทำให้อ่านซ้ำถ้าอ่านโดยวิธีนี้จะติดเป็นนิสัย ให้แก้ไขโดยใช้นิ้วปิดปากขณะที่อ่าน จะเป็นการอ่านในใจใช้วิธีนี้จนกว่าจะแก้นิสัยเดิมได้ และเมื่อติดนิสัยอ่านในใจอย่างดีแล้ว จะพบว่าทำให้อ่านได้เร็วยิ่งขึ้น
2. การอ่านทีละคำ (Word-by-word reading) การอ่านหนังสือทีละตัวทำให้อ่านหนังสือช้า เพราะแม้ว่าจะหาความหมายจากคำทีละคำ สามารถแก้ไขได้โดยตั้งใจไว้ว่า การอ่านหนังสือทุกครั้งจะอ่านเอาความคิดทั้งหมดโดยเก็บทั้งประโยคโดยใช้สายตามองไปครั้งเดียวแล้วตีความหมายทันที
3. ปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ (Word blocking) การหยุดและกังวลเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนจะทำให้จังหวะในการอ่านและแนวความคิดในการอ่านทั้งประโยคหายไป ถึงแม้ว่าเราจะไม่รู้ศัพท์บางคำก็สามารถหาความหมายของมันโดยดูจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในประโยคนั้นได้ถ้าใช้ความคิดติดตามไปตลอดทั้งเรื่อง
4. การพะวงอยู่กับตัวเลข (Number attraction) ผู้อ่านบางคนจะหยุดการอ่านทันทีที่พบตัวเลขที่พบจำนวนเลข และจะใช้เวลาพิจารณาตัวเลขอย่างจริงจังจนดูเหมือนว่าตัวเลขนั้นสำคัญที่สุด การแก้ก็คือ ให้ตีความหมายของตัวเลขนั้นออกมาเป็นคำง่าย ๆ เช่น มาก เล็กน้อย นานมาแล้ว ปัจจุบัน ปีหน้า เร็ว ๆ นี้ เป็นต้น แล้วข้ามมาอ่านเนื้อหาตอนอื่น จะทำให้อ่านเร็วขึ้น
5. การวิเคราะห์เกินความเป็นจริง (Word analysis) ผู้อ่านจะหยุดและวิเคราะห์คำแปลก ๆ ว่ามาจากรากคำใด โดยจะพยายามนึกถึงคำอุปสรรคปัจจัย จนลืมเนื้อหาอื่น ๆ ทั้งบทความ ทำให้ต้องกลับไปอ่านซ้ำแล้วซ้ำอีก สิ่งเหล่านี้จะทำลายแนวโน้มในการอ่านและอาจนำไปสู่การสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน เช่นเดียวกับความหมายของคำ ซึ่งแตกต่างกันตามเนื้อหาวิชาที่ใช้ให้แก้ไขโดยค้นหาความหมายกว้าง ๆ ของคำนั้น พยายามเสาะค้นหาความคิด ความหมายของคำที่อยู่เบื้องหลังให้ได้ (Seeks the ideas behind the word)
6. การใช้นิ้วชี้ตามไปด้วย (Finger following) การใช้นิ้วชี้ตามตัวอักษรในขณะที่อ่านลักษณะนี้จะทำให้อ่านช้าลงแทนที่จะอ่านเร็วขึ้น การอ่านโดยใช้สายตากวาดตามองไปตามบรรทัดจะเร็วกว่าการอ่านโดยใช้นิ้วชี้ เพราะว่ามันไม่สามารถเคลื่อนไหวได้เร็วเท่าสายตาวิธีแก้ปัญหานี้ทำได้โดยอย่าให้นิ้วมือวางเป็นอันตราย โดยการจับหนังสือ 2 มือ หรือประสานมือไว้ที่ตักขณะอ่านหนังสือที่โต๊ะ กวาดไปที่อักษรทีละบรรทัด

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านไม่ใช่คุณสมบัติที่มีได้มีติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่ฝึกฝนกันได้ การที่จะเป็นนักอ่านที่ดีจะต้องอาศัยวิธีการและเทคนิคหลายหลายประการ เช่น การอ่านออกเสียง การอ่านทีละคำ การอ่านโดยใช้นิ้วชี้ตามไปด้วย เป็นต้น

2.5 ความพึงพอใจที่มีต่อการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน

2.5.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมาย ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

ดิเรก (2528) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำของบุคคลที่มีต่องานในทางบวก ความสุขของบุคคลอันเกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลเป็นที่พึงพอใจ ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น มีความสุข ความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและมีกำลังใจ มีความผูกพันกับหน่วยงาน มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของงานที่ทำ และสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานส่งผลต่อถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จขององค์การอีกด้วย

วิรุฬ (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะมีความคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อยสอดคล้องกับ ฉัตรชัย (2535) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

กาญจนา (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

นภารัตน์ (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกทางบวกความรู้สึกทางลบและความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ สอดคล้องกันกับ สง่า (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

2.5.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Shelly อ้างโดย ประกายดาว (2536) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ

กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่นๆ ขณะที่วิชัย (2531) กล่าวว่า แนวคิดความพึงพอใจ มีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ กล่าวคือ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ในที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

พิทักษ์ (2538) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกทิศทางของผลการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกิริยาคือเฉยๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มากระตุ้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนอง ความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.1 งานวิจัยในประเทศ

ณัฐพล บัวอุไร (2554) ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Social Media ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ลำลูกกา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินการสร้างองค์ความรู้ แบบประเมินความสามารถในการใช้ Social Media ในการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนโดยใช้ Social Media พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จำนวน 30 คน มีความสามารถในการใช้ Social Media ในการศึกษาเรียนรู้อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 69.77 และนักเรียนจำนวน 13 คน มีความสามารถในการใช้ Social Media ในการศึกษาเรียนรู้ อยู่ในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.23 และนักเรียนทุกคนมีค่าเฉลี่ยรวมความสามารถในการใช้ Social Media ในการศึกษาเรียนรู้เท่ากับ 20.09 ซึ่งอยู่ในระดับดี และนักเรียนมีความชอบ Social Media ทั้ง 5 ชนิด ได้แก่ Wordpress, Facebook, Twitter, Slideshare และ Youtube แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 และศึกษาปัญหาอุปสรรคของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

แผนแบบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบการทดลองกลุ่มเดียวมีการวัดผลก่อนเรียนและวัดผลหลังเรียนการใช้วัตรกรรม (The One Group Comparison Pretest Posttest Design) (เกตุมนี มากมี ,2550 หน้า 110) ดังรายละเอียด ดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	วิธีสอน	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂
เมื่อ E	แทน	กลุ่มเป้าหมาย	
X	แทน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	
T ₁	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ก่อนการศึกษา	
T ₂	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หลังการศึกษา	

ตาราง 3.1 แสดงแผนแบบการศึกษาเรื่อง Reading Variety : Wiang Sa My Homeland

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selected)

ตัวแปรในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ที่ประกอบด้วยเนื้อหาเรื่อง Wiang Sa My Homeland สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) จากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ในการเรียนรู้ประเภทเว็บบล็อก (Blog) ที่

<http://rwm4.wordpress.com>

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 จากการอ่านและเขียนข้อความที่ประกอบด้วยเนื้อหา เรื่อง Wiang Sa My Homeland และความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความที่ประกอบด้วยเนื้อหา เรื่อง Wiang Sa My Homeland จากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ในการเรียนรู้ประเภทเว็บบล็อก (Blog) ที่

<http://rwm4.wordpress.com>

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่เป็นนวัตกรรม ได้แก่

1.1. เนื้อหาและแบบฝึกทักษะประกอบการอ่านและการเขียน เรื่อง Wiang Sa My Homeland สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ที่เว็บบล็อก (Blog) <http://rwm4.wordpress.com> จำนวน 9 เรื่อง ได้แก่

1.1.1 หน่วยที่ 1 Reading Variety มีจำนวน 9 เรื่องดังนี้

1.1.1.1 The Slogan Of Wiang Sa

1.1.1.2 Mlabri Hilltribe

1.1.1.3 Wat Boon Yuen (Boon Yuen Temple)

1.1.1.4 Wiang Sa Long Boat Racing

1.1.1.5 Wiang Sa Local Food (Lab Pla)

1.1.1.6 Wiang Sa Local Food (Kaeng Kae Kai)

1.1.1.7 Khao Tan (Rice Cracker)

1.1.1.8 Seven Rivers in Wiang Sa

1.1.1.9 Pha Lai Nam Lai

1.2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ที่ได้รวบรวมเนื้อหาและแบบฝึกทักษะทำยบทเรียนไว้รวมกันที่เว็บบล็อก (Blog) <http://rwm4.wordpress.com> ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยได้พัฒนาขึ้น จำนวน 12 แผนการเรียนรู้

1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียน เรื่อง Wiang Sa My Homeland ก่อนและหลังเรียน (Pre-test และ Post-test) จำนวน 2 ชุด ๆ ละ 30 ข้อ

1.4 เว็บไซต์สังคมออนไลน์ หรือ Social Media For Education ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือเว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com>

การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพเนื้อหาและแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง
Wiang Sa My Homeland ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- 1.1 วิเคราะห์ผู้เรียน (Students Analysis) โดยให้นักเรียนเข้าไปกรอกข้อมูลส่วนตัว ผ่านเว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com/testing/stdanalysis/> เพื่อนำไปใช้ในการจัดกลุ่มผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือตลอดปีการศึกษา
- 1.2 นำผลจากการวิเคราะห์ผู้เรียน ในเว็บไซต์มาจัดกลุ่มระดับความสามารถของนักเรียน โดยแยกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน
- 1.3 จัดทำโครงสร้างรายวิชา, จัดทำหน่วยการเรียนรู้, การกำหนดคะแนนวัดผลของแต่ละหน่วยการเรียนรู้, และจัดทำแผนการสอน (Teaching Plan) ให้แล้วเสร็จ
- 1.4 จัดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ในเว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com/testing/pre-test/> กำหนดให้นักเรียนทุกคนเข้าไปทำให้แล้วเสร็จก่อนกิจกรรมการเรียนการสอนจะเริ่มขึ้น
- 1.5 จัดทำเนื้อหาที่ต้องการให้นักเรียนเข้าไปศึกษาคือ Wiang Sa My Homeland
- 1.6 แบบฝึกทักษะและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Wiang Sa My Homeland เป็นบทความ (Passage) ที่มี
สาระความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต ของชาวอำเภอเวียงสา ผู้
ศึกษาวิจัยได้เรียงลำดับเนื้อหาทั้งหมด 9 เรื่อง ดังนี้
 - 1) The Slogan Of Wiang Sa
 - 2) Wat Boon Yuen (Boon Yuen Temple)
 - 3) Wiang Sa Local Food (Kaeng Kae Kai)
 - 4) Wiang Sa Long Boat Racing
 - 5) Wiang Sa Local Food (Lab Pla)
 - 6) Khao Tan (Rice Cracker)
 - 7) Seven Rivers in Wiang Sa
 - 8) Mlabri Hilltribe
 - 9) Pha Lai Nam Lai
- 1.7 จัดทำเนื้อหาและจัดทำสื่อประกอบบทเรียนเรื่อง Wiang Sa My Homeland แล้วนำ
เนื้อหาและสื่อประกอบบทเรียนและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชา
ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 มาตรวจทานความถูกต้องและแก้ไข
พร้อมกันนั้นก็ได้นำขึ้นไปไว้บนเว็บบล็อก <http://rwm4.wordpress.com> เพื่อให้
นักเรียนและผู้สนใจได้เข้าไปศึกษาและตอบคำถามในกิจกรรมแต่ละสัปดาห์ต่อไป

1.8 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา ๓30205 ผู้ศึกษาได้ให้ผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านการประเมินวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และครูภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้อง ความถูกต้องของหลักการ โครงสร้างของสื่อ เนื้อหา และรูปแบบของแบบฝึกทักษะและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการพิจารณาความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.50 -1.00

1.9 ปรับปรุงแบบฝึกทักษะประกอบเนื้อหาในบทเรียนและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ให้ถูกต้อง เหมาะสม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

2.1 สร้างแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจที่มีต่อการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ (Social Media For Education) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แล้วนำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

2.2 ขั้นตอนการจัดทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีดังนี้

2.2.1 ออกแบบทดสอบที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2.2 นำแบบทดสอบที่สร้างแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลและความตรงตามเนื้อหาและโครงสร้าง (construct validity) ระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของจำนวนข้อกับระยะเวลา และความเป็นปรนัยของข้อคำถามการตรวจให้คะแนน ทั้งนี้เกณฑ์ความสอดคล้อง (IOC) ผลการประเมินแบบทดสอบครั้งนี้ได้ค่า IOC ต่ำสุดคือ 0.50 สูงสุดคือ 1.00 ค่าเฉลี่ยความสอดคล้องคือ 1.00

2.2.3 นำ แบบทดสอบและคำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ ขึ้นไว้ (Upload) ในระบบเว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ ที่เว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com> เพื่อให้ นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เข้าไปใช้ในแต่ละสัปดาห์ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. จัดทำแบบวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนไว้ในเว็บไซต์
2. ทำข้อตกลง เกณฑ์การประเมิน ระเบียบและวิธีปฏิบัติ กับนักเรียนให้เข้าใจตรงกันในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
3. แจกกำหนดการ ระยะเวลา คะแนนของแต่ละกิจกรรมให้นักเรียนทราบ
4. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) แล้วบันทึกผลการสอบก่อนเรียนไว้

5. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ และให้ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนที่จัดทำไว้ในเว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com> ในช่วงเวลา 10.10 – 11.00 น. ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี ทุกสัปดาห์ เป็นเวลา 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556
6. ดำเนินการสอบหลังเรียน (Post-test)
7. ครูผู้สอนให้นักเรียนเข้าไปกรอกแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการนำสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
8. ให้นักเรียนบันทึกคลิปวิดีโอสั้นๆ แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียน เจตคติที่มีต่อการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ และทัศนคติที่มีต่อครูผู้สอนประจำวิชา แล้วนำข้อมูลคลิปวิดีโอสั้นๆ ขึ้นไว้ในระบบออนไลน์ ที่เว็บไซต์ www.youtube.com/krudoremon

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา ๓30205 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ใช้วิธีการเปรียบเทียบค่าร้อยละ
2. การศึกษาความพึงพอใจ ของการนำสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ใช้ค่าร้อยละ
3. การศึกษาปัญหาอุปสรรคของการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการสอน โดยการหาค่า IOC

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์

โดย $\frac{\sum R}{N}$ แทน คะแนนรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน รหัสวิชา อ30205 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) โดยให้นักเรียนศึกษาเนื้อหารวมทั้งให้นักเรียนทำแบบทดสอบที่มีเนื้อหาจากเรื่อง Wiang Sa My Homeland โดยนำเนื้อหาจัดทำไว้ในเว็บสังคมออนไลน์ คือ <http://rwm4.wordpress.com> และศึกษาปัญหาอุปสรรคของการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ที่มีต่อการนำสื่อสังคมออนไลน์ Social Media คือบล็อก (Blog) มาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอในตาราง 4.1 – 4.6 ดังนี้

ตาราง 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

ตาราง 4.2 แสดงคะแนน **ระหว่างเรียน** รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน รหัสวิชา อ30205 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตาราง 4.3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ **เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน**

ตาราง 4.4 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ **เปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียน**

ตาราง 4.5 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ **เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80**

ตาราง 4.6 แสดงคะแนนจิตพิสัย รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยโดยการนำเทคนิคและกระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผู้ศึกษาได้นำเทคนิคการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน หรือ Flip Your Classroom โดยประยุกต์สื่อสังคมออนไลน์ หรือ Social Media ในรูปของบล็อก (Blog) คือ <http://rwm4.wordpress.com> มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน รายละเอียดสรุปได้ดังนี้

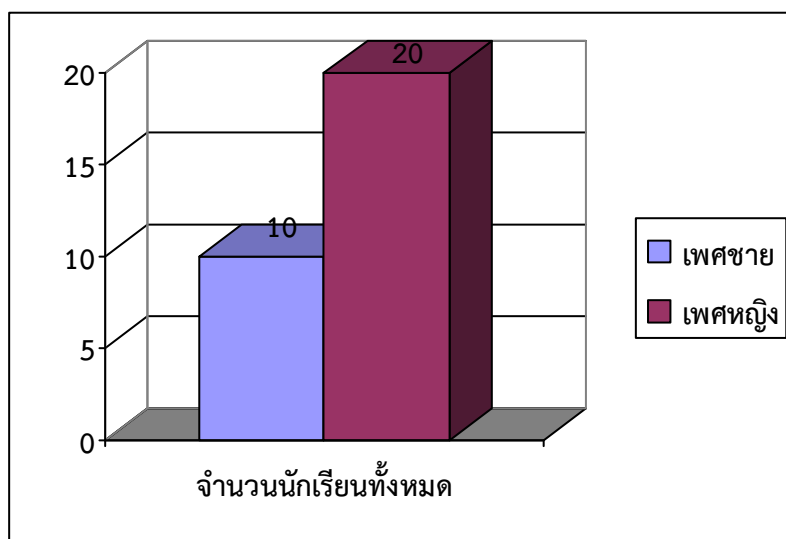
เลขที่	เลขประจำตัว	ชื่อ - สกุล	เพศ	อายุ (ปี)
1	15200	นาย คมกริช นันทะ	ชาย	16
2	15205	นาย ธรรมรัตน์ แสงเพชร	ชาย	15
3	15206	นาย บุญญาธร มณียศ	ชาย	15
4	15207	นาย พงศกร พรหมพิไชย	ชาย	16
5	15208	นาย วรากร บุญนั้ก	ชาย	15
6	15210	นาย สิทธิโชค อุตสาห์	ชาย	15
7	15250	นาย สุรวิชัย สุริยวงค์	ชาย	15
8	15252	นาย อัครเดช อะทะยศ	ชาย	15
9	15295	นาย วัชรารุทธ์ มณฑา	ชาย	16
10	15340	นาย พิสิทธิ์ ใจเย็น	ชาย	16
11	15212	นางสาว กมลพร หนักแก้ว	หญิง	16
12	15215	นางสาว ชฎาภรณ์ ใจจันทร์	หญิง	15
13	15218	นางสาว ธัญชนก ชุมนัน	หญิง	15
14	15221	นางสาว ทักษพร เทพจันตา	หญิง	16
15	15222	นางสาว ธารกมล แฉ่นสุขศรี	หญิง	16
16	15223	นางสาว ปรียาภรณ์ พุทธิแจ่ม	หญิง	16
17	15224	นางสาว พิมพกานต์ คำเพ็ญ	หญิง	16
18	15225	นางสาว พูนทรัพย์ มั้กสิค	หญิง	16
19	15226	นางสาว มินตรา วิละขันคำ	หญิง	16

ตาราง 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

เลขที่	เลขประจำตัว	ชื่อ - สกุล	เพศ	อายุ (ปี)
20	15233	นางสาว สิริวรรณ ชันทะ	หญิง	16
21	15234	นางสาว สุตาภัทร วงศ์กองแก้ว	หญิง	16
22	15236	นางสาว เสาวลักษณ์ กันใจแก้ว	หญิง	16
23	15239	นางสาว อัญญาภรณ์ สุคำหล้า	หญิง	16
24	15240	นางสาว อินทิรา อินน้อย	หญิง	16
25	15258	นางสาว ชนากานต์ วิละขันคำ	หญิง	15
26	15260	นางสาว ณัฐนิชา จันทร์หอมไกล	หญิง	16
27	15267	นางสาว ปิยรัตน์ ศรีเพ็ชร	หญิง	16
28	15269	นางสาว พิทยารัตน์ เฟื่องฟู	หญิง	15
29	15322	นางสาว อมรรัตน์ ทิพย์ศักดิ์	หญิง	15
30	15344	นางสาว กัญญารัตน์ ป้องตัน	หญิง	16

ตาราง 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 (ต่อ)

จากตาราง 4.1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนสา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน มีจำนวนนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งนักเรียนหญิงมีจำนวน 20 คน และนักเรียนชายจำนวน 10 คน และนักเรียนส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.67 ดังแสดงในแผนภูมิ 4.1

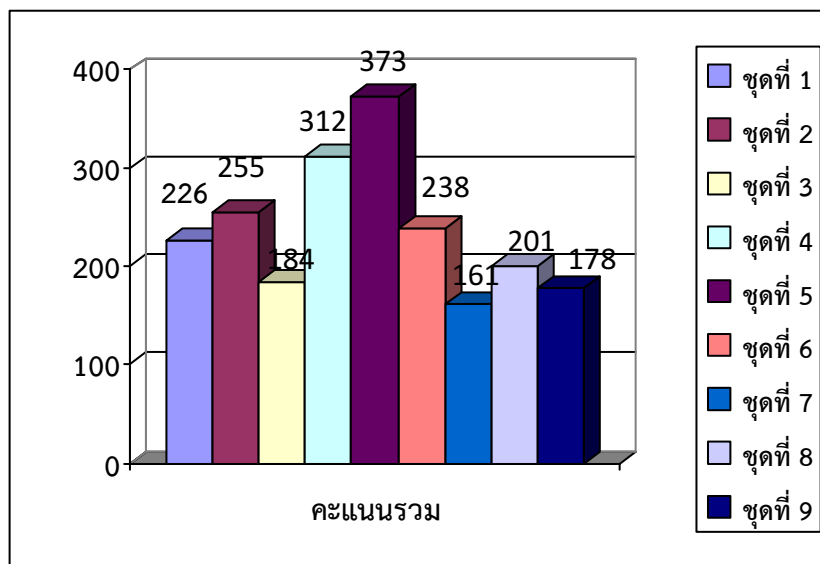
แผนภูมิ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

นักเรียน คนที่	คะแนนของแบบฝึกหัดท้ายบทความชุดที่									คะแนน รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
		10	10	10	15	15	10	10	10	10
1	8	10	6	14	14	8	6	8	6	80
2	7	10	6	12	14	8	6	8	6	77
3	5	10	7	14	14	8	8	8	6	80
4	8	5	6	13	13	8	4	6	6	69
5	8	10	7	8	15	8	6	8	6	76
6	8	7	6	8	8	8	6	8	6	65
7	8	5	6	12	8	5	3	5	6	58
8	8	7	6	10	8	8	4	8	6	65
9	8	5	6	14	8	8	3	5	3	60
10	8	5	6	8	14	8	6	4	6	65
11	8	10	6	13	15	10	6	8	8	84
12	8	9	5	13	15	8	8	8	6	80
13	7	10	6	13	13	8	6	5	3	71
14	8	10	7	8	14	8	6	8	6	75
15	8	10	6	8	14	10	4	8	8	76
16	8	9	6	8	14	8	6	8	6	73
17	8	10	7	8	13	8	6	8	6	74
18	8	8	6	8	13	8	4	4	6	65
19	5	5	5	13	8	8	6	5	5	60
20	8	10	7	13	14	8	6	8	6	80
21	8	10	6	8	14	8	6	4	6	70
22	5	10	6	14	14	8	3	8	6	74
23	8	10	7	8	13	8	6	8	6	74
24	7	10	5	14	13	8	4	4	6	71
25	8	10	6	8	14	8	4	8	8	74
26	6	7	7	10	8	5	5	5	6	59
27	8	5	5	8	8	8	5	5	5	57
28	8	9	7	8	13	8	6	8	6	73
29	8	9	6	8	13	8	6	5	6	69
30	8	10	6	8	14	8	6	8	6	74
รวม	226	255	184	312	373	238	161	201	178	
เฉลี่ย	75.33	85.00	61.33	50.22	56.67	79.33	53.67	67.00	59.33	

ตาราง 4.2 แสดงคะแนน ระหว่างเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน รหัสวิชา อ30205
 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

จากตาราง 4.2 แสดงคะแนนระหว่างเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คะแนนรวมสูงสุดของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 84 คิดเป็นร้อยละ 84.00 ตามลำดับ คะแนนรวมต่ำสุดของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 57 คิดเป็นร้อยละ 57.00 ตามลำดับ

ดังแสดงในแผนภูมิ 4.2

แผนภูมิ 4.2 แสดงคะแนน ระหว่างเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน รหัสวิชา อ30205 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

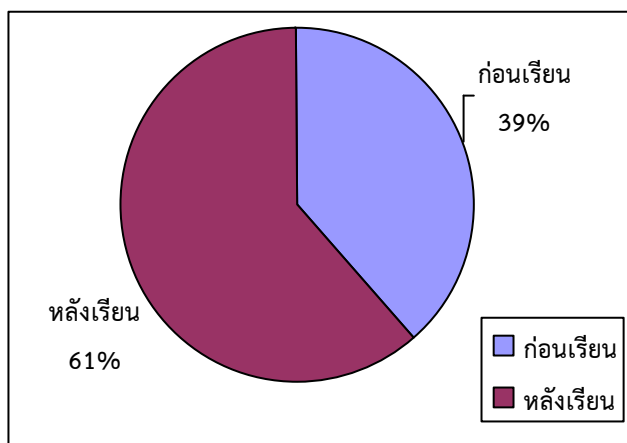
คนที่	คะแนน ผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียน	ร้อยละ	คะแนน ผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน	ร้อยละ	คะแนน ความ ก้าวหน้า	ร้อยละ ความ ก้าวหน้า	สรุปผลการ ประเมิน
1	63	63.00	88	88.00	25	12.50	มีการพัฒนา
2	49	49.00	73	73.00	24	12.00	มีการพัฒนา
3	41	41.00	85	85.00	44	22.00	มีการพัฒนา
4	50	50.00	75	75.00	25	12.50	มีการพัฒนา
5	65	65.00	89	89.00	24	12.00	มีการพัฒนา
6	48	48.00	75	75.00	27	13.50	มีการพัฒนา
7	33	33.00	75	75.00	42	21.00	มีการพัฒนา
8	59	59.00	88	88.00	29	14.50	มีการพัฒนา
9	41	41.00	75	75.00	34	17.00	มีการพัฒนา
10	24	24.00	75	75.00	51	25.50	มีการพัฒนา

ตาราง 4.3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนน ผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียน	ร้อยละ	คะแนน ผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน	ร้อยละ	คะแนน ความ ก้าวหน้า	ร้อยละความ ก้าวหน้า	สรุปผลการ ประเมิน
11	41	41.00	75	75.00	34	17.00	มีการพัฒนา
12	46	46.00	75	75.00	29	14.50	มีการพัฒนา
13	69	69.00	75	75.00	6	3.00	มีการพัฒนา
14	74	74.00	85	85.00	11	5.50	มีการพัฒนา
15	65	65.00	75	75.00	10	5.00	มีการพัฒนา
16	67	67.00	79	79.00	12	6.00	มีการพัฒนา
17	49	49.00	89	89.00	40	20.00	มีการพัฒนา
18	46	46.00	89	89.00	43	21.50	มีการพัฒนา
19	73	73.00	92	92.00	19	9.50	มีการพัฒนา
20	48	48.00	75	75.00	27	13.50	มีการพัฒนา
21	29	29.00	85	85.00	56	28.00	มีการพัฒนา
22	62	62.00	86	86.00	24	12.00	มีการพัฒนา
23	45	45.00	92	92.00	47	23.50	มีการพัฒนา
24	79	79.00	86	86.00	7	3.50	มีการพัฒนา
25	36	36.00	75	75.00	39	19.50	มีการพัฒนา
26	68	68.00	75	75.00	7	3.50	มีการพัฒนา
27	37	37.00	75	75.00	38	19.00	มีการพัฒนา
28	62	62.00	82	82.00	20	10.00	มีการพัฒนา
29	38	38.00	93	93.00	55	27.50	มีการพัฒนา
30	32	32.00	87	87.00	55	27.50	มีการพัฒนา
รวม	1539		2443				
เฉลี่ย	51.3		81.43		30.13	15.06.00	

ตาราง 4.3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 โดยการ เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน (ต่อ)

จากตาราง 4.3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่านักเรียน
 ทั้งหมด มีพัฒนาการทางการเรียน ที่ดีขึ้น จำนวน 30 คน ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยรวม
 ร้อยละ 51.30 ส่วนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 81.43 ซึ่งทั้งหมดมีคะแนนค่าเฉลี่ย
 ความก้าวหน้าอยู่ที่ 30.13 คิดเป็น 15.06%
 ดังแสดงในแผนภูมิ 4.3

แผนภูมิ 4.3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 โดยการ เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

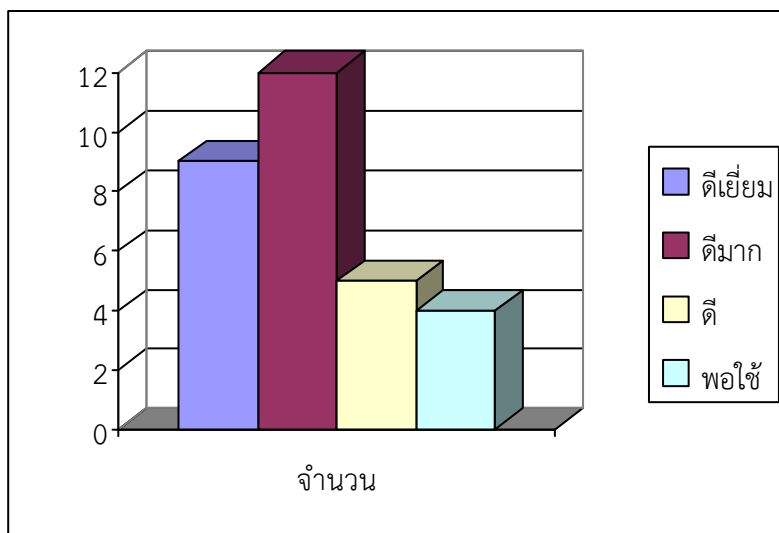
คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (100)	คะแนนหลังเรียน (100)	รวม (200)	ร้อยละ	สรุปผลการ ประเมิน
1	80	88	168	84.00	ดีเยี่ยม
2	77	73	150	75.00	ดีมาก
3	80	85	165	82.50	ดีเยี่ยม
4	69	75	144	72.00	ดี
5	76	89	165	82.50	ดีเยี่ยม
6	65	75	140	70.00	ดี
7	58	75	133	66.50	ดีพอใช้
8	65	88	153	76.50	ดีมาก
9	60	75	135	67.50	ดีพอใช้
10	65	75	140	70.00	ดี
11	84	75	159	79.50	ดีมาก
12	80	75	155	77.50	ดีมาก
13	71	75	146	73.00	ดี
14	75	85	160	80.00	ดีเยี่ยม
15	76	75	151	75.50	ดีมาก

ตาราง 4.4 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety
 เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 โดยการ เปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (100)	คะแนนหลังเรียน (100)	รวม (200)	ร้อยละ	สรุปผลการ ประเมิน
16	73	79	152	76.00	ดีมาก
17	74	89	163	81.50	ดีเยี่ยม
18	65	89	154	77.00	ดีมาก
19	60	92	152	76.00	ดีมาก
20	80	75	155	77.50	ดีมาก
21	70	85	155	77.50	ดีมาก
22	74	86	160	80.00	ดีเยี่ยม
23	74	92	166	83.00	ดีเยี่ยม
24	71	86	157	78.50	ดีมาก
25	74	75	149	74.50	ดี
26	59	75	134	67.00	ดีพอใช้
27	57	75	132	66.00	ดีพอใช้
28	73	82	155	77.50	ดีมาก
29	69	93	162	81.00	ดีเยี่ยม
30	74	87	161	80.50	ดีเยี่ยม
รวม	2128	2443	4571	2285.50	-
เฉลี่ย	70.93	81.43	76.13	76.18	ดีมาก

ตาราง 4.4 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ **เปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียน** (ต่อ)

จากตาราง 4.4 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ **เปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียน** พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ **ดีเยี่ยม** จำนวน **9** คน มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 30.00 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ **ดีมาก** จำนวน **12** คน มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 40.00 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ **ดี** จำนวน **5** คน มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 16.67 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ **พอใช้** จำนวน **4** คน มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 13.33 ดังแสดงในแผนภูมิ 4.4

แผนภูมิ 4.4 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ เปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียน

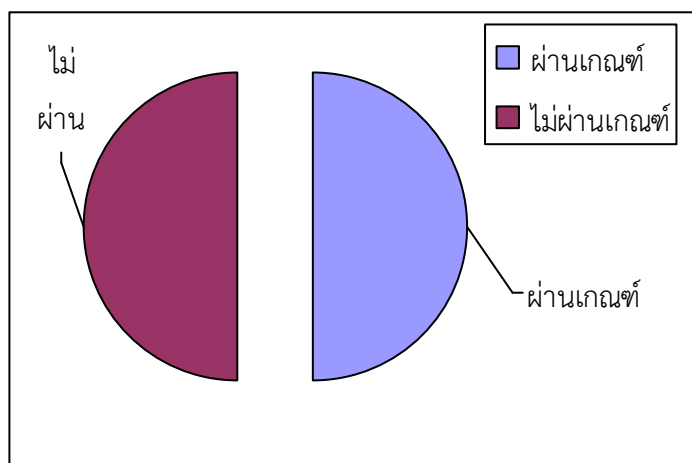
คนที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (100)	ร้อยละ	สรุปผลการประเมิน
1	88	88.00	ผ่านเกณฑ์
2	73	73.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
3	85	85.00	ผ่านเกณฑ์
4	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
5	89	89.00	ผ่านเกณฑ์
6	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
7	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
8	88	88.00	ผ่านเกณฑ์
9	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
10	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
11	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
12	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
13	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
14	85	85.00	ผ่านเกณฑ์

ตาราง 4.5 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

คนที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (100)	ร้อยละ	สรุปผลการประเมิน
15	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
16	79	79.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
17	89	89.00	ผ่านเกณฑ์
18	89	89.00	ผ่านเกณฑ์
19	92	92.00	ผ่านเกณฑ์
20	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
21	85	85.00	ผ่านเกณฑ์
22	86	86.00	ผ่านเกณฑ์
23	92	92.00	ผ่านเกณฑ์
24	86	86.00	ผ่านเกณฑ์
25	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
26	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
27	75	75.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
28	82	82.00	ผ่านเกณฑ์
29	93	93.00	ผ่านเกณฑ์
30	87	87.00	ผ่านเกณฑ์

ตาราง 4.5 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โดยการ **เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 (ต่อ)**

จากตาราง 4.5 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ใน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ **เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80** พบว่า
นักเรียน **ผ่านเกณฑ์** จำนวน **15** คน และ **ไม่ผ่านเกณฑ์** จำนวน **15** คน ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
(Post-test) มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 81.43
ดังแสดงในแผนภูมิ 4.5

แผนภูมิ 4.5 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 โดยการ เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

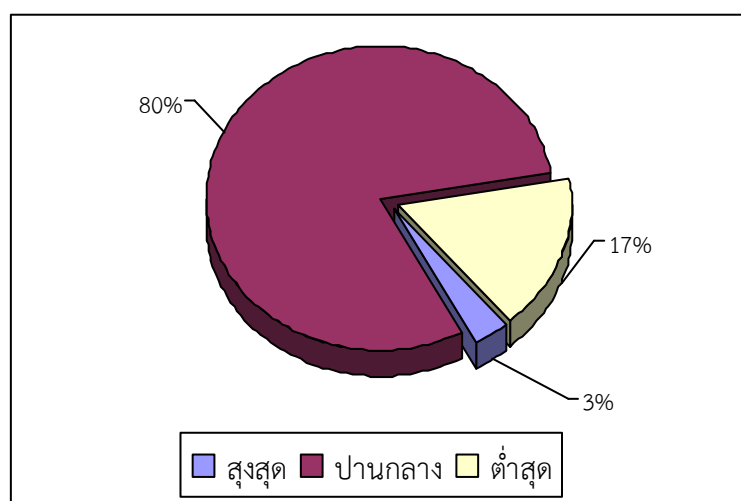
คนที่	คะแนนจิตพิสัย (5 คะแนน)	ร้อยละ	สรุปผลการประเมิน
1	4	80.00	ดีเยี่ยม
2	4	80.00	ดีเยี่ยม
3	4	80.00	ดีเยี่ยม
4	4	80.00	ดีเยี่ยม
5	4	80.00	ดีเยี่ยม
6	4	80.00	ดีเยี่ยม
7	3	60.00	ปานกลาง
8	4	80.00	ดีเยี่ยม
9	3	60.00	ปานกลาง
10	4	80.00	ดีเยี่ยม
11	5	100.00	ดีเยี่ยม
12	4	80.00	ดีเยี่ยม
13	4	80.00	ดีเยี่ยม
14	4	80.00	ดีเยี่ยม
15	4	80.00	ดีเยี่ยม
16	4	80.00	ดีเยี่ยม
17	4	80.00	ดีเยี่ยม
18	4	80.00	ดีเยี่ยม

ตาราง 4.6 แสดงคะแนนจิตพิสัย รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland
 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

คนที่	คะแนนจิตพิสัย (5 คะแนน)	ร้อยละ	สรุปผลการประเมิน
19	3	60.00	ปานกลาง
20	4	80.00	ดีเยี่ยม
21	4	80.00	ดีเยี่ยม
22	4	80.00	ดีเยี่ยม
23	4	80.00	ดีเยี่ยม
24	4	80.00	ดีเยี่ยม
25	4	80.00	ดีเยี่ยม
26	3	60.00	ปานกลาง
27	3	60.00	ปานกลาง
28	4	80.00	ดีเยี่ยม
29	4	80.00	ดีเยี่ยม
30	4	80.00	ดีเยี่ยม

ตาราง 4.6 แสดงคะแนนจิตพิสัย รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland
 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ต่อ)

จากตาราง 4.6 แสดงคะแนนจิตพิสัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) เป็นรายบุคคลพบว่า คะแนนจิตพิสัย **สูงสุด** ของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00, คะแนนจิตพิสัย **ปานกลาง** ของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 80 มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80, และคะแนนจิตพิสัย **ต่ำสุด** ของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 3 คิดเป็นร้อยละ 60 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ตามลำดับ ดังแสดงในแผนภูมิ 4.6

แผนภูมิ 4.6 แสดงคะแนนจิตพิสัย รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland
 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 2 ปัญหาและอุปสรรค ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

ปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาจากตัวผู้เรียน

จากการที่ผู้ศึกษาวิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งรายวิชาดังกล่าวเป็นรายวิชาที่จัดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นรายวิชาที่หลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดให้เปิดสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selected)

ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียน ด้วย การสัมภาษณ์นักเรียน รวมถึงรวบรวมผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ยังไม่คุ้มค่า ยังไม่ถูกต้องตรงตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ นักเรียนบางคนไม่ศึกษาเนื้อหาที่กำหนดไว้ในบล็อกให้ท่องแท้ ตอบคำถามท้ายบทเรียนแบบมั่วๆ นักเรียนบางคนคัดลอกข้อมูลของเพื่อนมาส่ง นักเรียนบางคนรับทำแบบฝึกหัดท้ายบทความให้เพื่อน นักเรียนบางคนไม่สนใจระยะเวลาที่ครูกำหนดไว้ ในการทำแบบฝึกหัด และในการเข้าไปศึกษาเนื้อหาจากบล็อก บางคนไม่ให้ความสนใจเลย ผลการวิเคราะห์ผู้เรียนและผลการประเมินทั้งหมด นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ)

ด้านการเขียน (Writing) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการใช้ไวยากรณ์ (Grammar) การใช้โครงสร้างประโยค (Structure) การใช้เทนส์ (Tense) และการใช้คำศัพท์ (Vocabulary) ส่วนการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading for comprehension) และการอ่านเพื่อจับใจความ (Reading for summarisation) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคำศัพท์ (Vocabulary) นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ ไม่สามารถเดาหรือคาดเดาความหมายที่เป็นไปในแต่ละเรื่องได้ นอกจากนี้ นักเรียนยังต้องการพัฒนาตนเองด้านทักษะการพูดควบคู่กับการพัฒนาด้านทักษะการเขียน อีกด้วย

2. ปัญหาจากสภาพแวดล้อม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ผู้ศึกษาได้เน้นให้นักเรียนทุกคนได้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ หรือ Social Media คือบล็อก (Blog) ในการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด โดยกำหนดให้นักเรียนให้เข้าไปศึกษาเนื้อหาเรื่อง Wiang Sa My Homeland จากบล็อก <http://rwm4.wordpress.com>

ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดเวลาที่กำหนดไว้ พบปัญหา คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) มีปัญหาด้านการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตจากที่บ้านได้ ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) นอกเวลาเรียนได้ และไม่สามารถเข้าไปศึกษาและตอบคำถามท้ายบทความจากบล็อก <http://rwm4.wordpress.com> ได้

จากปัญหาดังกล่าวทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ทันเวลาที่ครูกำหนดไว้ และเรียนรู้ได้ช้ากว่าเพื่อนนักเรียนที่เข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลาได้ ผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างจากการสัมภาษณ์นักเรียนในหัวข้อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น

ครู : นักเรียนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านได้หรือไม่

นักเรียน : อาศัยอยู่ในบ้านพักอาศัยอยู่ในถิ่นที่ไม่มีสัญญาณเครือข่ายหรือคลื่นโทรศัพท์เคลื่อนที่และระบบอินเทอร์เน็ตระบบ 3G ได้ นักเรียนจึงต้องไปใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเพื่อน ร้านอินเทอร์เน็ต และที่โรงเรียน ทำให้เรียนได้ช้ากว่าเพื่อนหลายคน ทำให้ไม่ทันตามเวลาที่ครูได้กำหนดงานให้นักเรียนเข้าไปทำในบล็อกในแต่ละสัปดาห์ได้

ครู : ระบุปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

นักเรียน : ความช้าของอินเทอร์เน็ต ทำให้เข้าถึงข้อมูลที่ครูผู้สอนมอบหมายได้ช้า และต้องใช้เวลาในการโหลดข้อมูล บางครั้งอินเทอร์เน็ตล่ม และเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่โรงเรียนไม่ได้ เพราะต้องใช้รหัสผ่านในการเข้าใช้

ครู : นักเรียนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตภายในห้องเรียนประจำของนักเรียนได้หรือไม่

นักเรียน : ไม่สามารถใช้ได้ เพราะไม่สามารถเชื่อมต่อเข้ากับระบบอินเทอร์เน็ตได้ และเปิดคอมพิวเตอร์ไม่ได้ เพราะเป็นเครื่องเก่า ตอนนี้อยู่ยังไม่ได้ อยากให้ครูที่ดูแลรับผิดชอบเรื่องอินเทอร์เน็ตในห้องมาช่วยตรวจสอบและแก้ไขให้ด้วย

ครู : ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งหมดว่ามีปัญหาและอุปสรรคหรืออยากแสดงความคิดเห็นอะไรบ้าง

นักเรียน : อยากให้ครูบอกเวลาในการทำงานส่ง ในบล็อกให้ชัดเจน เพราะนักเรียนบางคนส่งงานไม่ทันเนื่องจากเข้าใจผิด และขนาดอุปกรณ์ในการทำงาน

นักเรียน : ควรระบุวันส่งงานให้ชัดเจน และไม่ควรงานมากในการกำหนดส่งเวลาเดียวกันหลายๆครั้ง (ทำไม่ทัน)

นักเรียน : เพิ่มเนื้อหาให้หลายๆ ขอให้คุณครูช่วยตรวจงานตรงเวลาในการทำงานในบล็อกของครูให้ตรงตามเวลาที่กำหนด

นักเรียน : ไม่ควรปิดบล็อกก่อนหมดเวลา เพราะบางคนที่ไม่มีอุปกรณ์ในการทำงาน ก็ไม่ทันทำงานของครู

นักเรียน : อยากให้ครูบอกเวลาส่งอย่างชัดเจน จะได้ทำให้เสร็จ เพราะงานอื่นที่ต้องส่งในรายวิชาอื่น ก็ต้องทำ

นักเรียน : ควรให้นักเรียนมีความตั้งใจในการทำมากกว่านี้จะดีมากและควรหาเรื่องที่สำคัญๆในชีวิตเช่นภาษาอาเซียนเพื่อให้นักเรียนมีความรู้มากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์และปัญหาอุปสรรคของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ผู้ศึกษาได้พัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland จากการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และการศึกษาผู้เรียนเป็นรายกรณีศึกษา ได้นำมากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ และนำมาจัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้ทั้งหมดจำนวน 12 แผน

วิธีการออกแบบแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้ยึดหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และได้บูรณาการหลักการแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เรื่อง ห้องเรียนกลับด้าน หรือ Flip Your Classroom โดยการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือ Social Media For Education

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ในช่วงวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 10.00 - 11.00น. ทุกๆ สัปดาห์ เป็นเวลา 12 ชั่วโมง และได้กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนดในแผนการจัดการจัดกิจกรรมนอกเวลา ได้แก่ การศึกษาเนื้อหาจากบล็อก <http://rwm4.wordpress.com> รวมทั้งสิ้นเป็นเวลา 12 ชั่วโมงในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 กิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือผู้ศึกษาได้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนบันทึกเป็นคลิปวิดีโอสั้นๆ แสดงทรรศนะของตนเอง และนำคลิปดังกล่าวแสดงไว้ในเว็บบล็อก <http://rwm4.wordpress.com/clipcomments/> เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดำเนินการทดสอบหลังเรียนอีกด้วย

ผลการดำเนินการตามแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 พบว่าจำนวนนักเรียนหญิง มีมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งนักเรียนหญิงมีจำนวน 20 คน และนักเรียนชายมีจำนวน 10 คน และนักเรียนส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.67

2. คะแนนระหว่างเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน รหัสวิชา อ30205 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า **คะแนนรวมสูงสุด**ของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 84 คิดเป็นร้อยละ 84.00 ตามลำดับ **คะแนนรวมต่ำสุด**ของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 57 คิดเป็นร้อยละ 57.00

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่านักเรียนทั้งหมด มีพัฒนาการทางการเรียน ที่ดีขึ้น จำนวน 30 คน ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 51.30 ส่วนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 81.43 ซึ่งทั้งหมดมีคะแนนค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าอยู่ที่ 30.13 คิดเป็นร้อยละ 15.06

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่านักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน 15 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 15 คน ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Post-test) มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 81.43

5. **คะแนนจิตพิสัย** รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นรายบุคคล ซึ่งคะแนนจิตพิสัย สูงสุด มีค่าเท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 100 พบว่ามีนักเรียนจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00, คะแนนจิตพิสัย ปานกลาง มีค่าเท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 80 พบว่ามีนักเรียนจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00, และคะแนนจิตพิสัย ต่ำสุด มีค่าเท่ากับ 3 คิดเป็นร้อยละ 60 พบว่ามีนักเรียนจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

เมื่อพิจารณาร้อยละของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน หรือ Flip Your Classroom โดยนำสื่อสังคมออนไลน์ หรือ Social Media มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดว่า

- ร้อยละ 80 – 100 หมายถึง ดีเยี่ยม (Excellent)
- ร้อยละ 75 – 79 หมายถึง ดีมาก (Very Good)
- ร้อยละ 70 – 74 หมายถึง ดี (Good)
- ร้อยละ 65 – 69 หมายถึง ดีพอใช้ (Fairly Good)
- ร้อยละ 60 – 64 หมายถึง พอใช้ (Fair)
- ร้อยละ 55 – 59 หมายถึง อ่อน (Poor)
- ร้อยละ 50 – 54 หมายถึง อ่อนมาก (Very Poor)
- ร้อยละ 49 – 0 หมายถึง แย่มาก (Fail)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการ **เปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียน** พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ ดีเยี่ยม จำนวน 9 คน มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 30.00 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ ดีมาก จำนวน 12 คน มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 40.00 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ ดี จำนวน 5 คน มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 16.67 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ พอใช้ จำนวน 4 คน มีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 13.33

จากการสรุปผลการนำความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Your Classroom) โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Social Media For Education) ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) สรุปได้ว่านักเรียนสามารถใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาตนเองได้เป็นอย่างดี และสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนได้ อยู่ในระดับที่ดี

สำหรับปัญหาและอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน - เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 สรุปได้ดังนี้

1. สำหรับปัญหาที่เกิดจากผู้เรียน ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียน ด้วยการสัมภาษณ์นักเรียน รวมถึงรวบรวมผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ยังไม่คุ้มค่า ยังไม่ถูกต้องตรงตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ นักเรียนบางคนไม่ศึกษาเนื้อหาที่กำหนดไว้ในบล็อกให้อ่านแต่ ตอบคำถามท้ายบทเรียนแบบมั่วๆ นักเรียนบางคนคัดลอกข้อมูลของเพื่อนมาส่ง นักเรียนบางคนรับทำแบบฝึกหัดท้ายบทความให้เพื่อน นักเรียนบางคนไม่สนใจระยะเวลาที่ครูกำหนดไว้ ในการทำแบบฝึกหัด และในการเข้าไปศึกษาเนื้อหาจากบล็อก บางคนไม่ให้ความสนใจเลย ผลการวิเคราะห์ผู้เรียนและผลการประเมินทั้งหมด นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ด้านการเขียน (Writing) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการใช้ไวยากรณ์ (Grammar) การใช้โครงสร้างประโยค (Structure) การใช้เทนส์ (Tense) และการใช้คำศัพท์ (Vocabulary) ส่วนการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading for comprehension) และการอ่านเพื่อจับใจความ (Reading for summarisation) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคำศัพท์ (Vocabulary) นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ ไม่สามารถเดาหรือคาดเดาความหมายที่เป็นไปในแต่ละเรื่องได้ และนักเรียนยังต้องการพัฒนาตนเองด้านทักษะการพูดควบคู่กับการพัฒนาด้านทักษะการเขียน อีกด้วย

2. ปัญหาจากสภาพแวดล้อม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา อ30205 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ผู้ศึกษาได้เน้นให้นักเรียนทุกคนได้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ หรือ Social Media คือบล็อก (Blog) ในการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด โดยกำหนดให้นักเรียนให้เข้าไปศึกษาเนื้อหาเรื่อง Wiang Sa My Homeland จากบล็อก <http://rwm4.wordpress.com> พบปัญหา คือนักเรียนมีปัญหาด้านการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตจากที่บ้านได้ ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) นอกเวลาเรียนได้ และไม่สามารถเข้าไปศึกษาและตอบคำถามท้ายบทความจากบล็อก (Blog) ที่เว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com> ได้ จากปัญหาดังกล่าวทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ทันเวลาที่ครูกำหนดไว้ และเรียนรู้ได้ช้ากว่าเพื่อนนักเรียนที่เข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลาได้

อภิปรายผล

จากผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา ๓0205 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการบูรณาการหลักการแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ในประเด็นห้องเรียนกลับด้าน หรือ Flip Your Classroom โดยนำสื่อสังคมออนไลน์ หรือ Social Media มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการวิเคราะห์คะแนนระหว่างเรียนพบว่า

คะแนนในหัวข้อ **Wiang Sa Long Boat Racing** (แข่งเรือยาวของอำเภอเวียงสา) ของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ **ต่ำสุด** และคะแนนในหัวข้อ **Mlabri Hilltribe** (ชนเผ่าผีตองเหลือง) มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงสุด นั่นอาจเป็นเพราะว่าเนื้อหาและคำศัพท์ของบทเรียน ในเรื่อง **Wiang Sa Long Boat Racing** นั้น มีเนื้อหาที่ยาก มีคำศัพท์ที่ยาก และเนื้อหาในบทเรียนที่ยาวเกินไป และแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน เป็นแบบฝึกหัดที่นักเรียนต้องใช้ความเข้าใจในเนื้อหาในการตอบ นักเรียนต้องสรุปความรู้จากเนื้อเรื่องก่อน ซึ่งอาจจะมีเนื้อหาที่ยาก สำหรับนักเรียน

ส่วนในเรื่อง **Mlabri Hilltribe** นั้น เป็นเนื้อเรื่องที่นักเรียนรู้จักเป็นอย่างดี ครูผู้สอนได้นำเสนอคำศัพท์ (Vocabulary) ไว้ให้ในบทเรียน และแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนก็ใช้แบบเติมคำ (Cloze Test) ซึ่งคำตอบมีให้นักเรียนได้ศึกษาจากเนื้อเรื่องอยู่แล้ว สอดคล้องกับแนวความคิดของ รัชณี ศรีไพรวรรณ (2527 : 18) กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกหัดว่า... แบบฝึกหัดต้องมีรูปแบบที่จูงใจ และเป็นไปตามลำดับความยากง่ายเพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ มีจุดมุ่งหมายว่าจะฝึกด้านใดเพื่อให้เด็กเข้าใจ แบบฝึกหัดต้องมีการถูกต้อง ในการให้เด็กทำแบบฝึกหัดทุกครั้งต้องให้เหมาะสมกับเวลา เหมาะกับความสนใจ ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เด็กเรียนได้กว้างขวาง และส่งเสริมให้เกิดความคิด นอกจากนี้ กระดาษที่ให้เด็กทำแบบฝึกหัดต้องเหนียวและทนทานพอสมควร...

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 รหัสวิชา ๓0205 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง Wiang Sa My Homeland ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (พ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่านักเรียนทั้งหมด มีพัฒนาการทางการเรียน ที่ดีขึ้น จำนวน 30 คน ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ **51.30** ส่วนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ **81.43** ซึ่งทั้งหมดมีคะแนนค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าอยู่ที่ **30.13** คิดเป็นร้อยละ **15.06** แต่เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนตามเกณฑ์การประเมินผล พบว่าสัดส่วนของนักเรียนที่มีผลการประเมิน **ดี ถึง ดีเยี่ยม** (Good to Excellent) มีจำนวน **26** คน คิดเป็นร้อยละ **86.67** ของนักเรียนทั้งหมด และ ในระดับ **อ่อน ถึง พอใช้** (Poor to Fair) มีจำนวน **4** คน คิดเป็นร้อยละ **13.33**

สอดคล้องกับแนวความคิดของ ชาวนี เกิดเพทวงศ์ (2524 : 23) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกหัดไว้ว่า “แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และช่วยให้ครูทราบผลการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด” และสอดคล้องกับแนวความคิดของ วีระ ไทยพานิช (2528 : 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกหัดสรุปได้ว่า แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรง ที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้ และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดีและนำไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้

และสอดคล้องกับฉันทพล บัวอุไร (2554) ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Social Media ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ลำลูกกา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินการสร้างองค์ความรู้ แบบประเมินความสามารถใน

การใช้ Social Media ในการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนโดยใช้ Social Media พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จำนวน 30 คน มีความสามารถในการใช้ Social Media ใน การศึกษาเรียนรู้ที่อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 69.77 และนักเรียนจำนวน 13 คน มีความสามารถในการใช้ Social Media ในการศึกษาเรียนรู้ อยู่ในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.23 และนักเรียนทุกคนมีค่าเฉลี่ย รวมความสามารถในการใช้ Social Media ในการศึกษาเรียนรู้เท่ากับ 20.09 ซึ่งอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อการนำผลการศึกษาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ “ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Social For Education)” นั้น ผู้ศึกษา ต้องสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเรื่องของการใช้คอมพิวเตอร์ การใช้อุปกรณ์สื่อสารอื่นๆ เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือแอร์การ์ด เพื่อนักเรียนสามารถเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่และทุกโอกาส หากนักเรียนไม่มี คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สื่อสาร และระบบอินเทอร์เน็ตแล้ว การนำกิจกรรมดังกล่าวไปใช้ ก็ไม่สามารถเกิด ประโยชน์ได้ และไม่บรรลุผลสำเร็จอย่างแน่นอน

2. ผู้ศึกษาวิจัย ในฐานะที่เป็นครู ต้องทำข้อตกลงหรือติดต่อกับผู้เรียนให้ชัดเจน และต้อง ดำเนินการตามกฎหมายที่ครูและนักเรียนได้ทำร่วมกันไว้อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะเรื่องระยะเวลาในการเข้า ไปทำแบบทดสอบ และการติดตาม สอบถาม กับครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง

3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา ตนเองในลักษณะของการทำงานร่วมกันเป็นทีม นักเรียนที่เรียนเก่งสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนได้ และควรมีแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการเข้าไปศึกษาในระบบ เช่นการให้รางวัลตอบแทนแก่นักเรียนที่ทำ ค่ะแนบได้เยอะที่สุด และรางวัลสำหรับนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดีและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาโดยการทดลองใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ “ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Social For Education)” ในรายวิชา อื่นๆ หรือกับนักเรียนระดับชั้นต่างๆ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

2. ควรพัฒนาเนื้อหาบทเรียน และ แบบฝึกกิจกรรมการเรียนรู้ ทำยบทเรียน ให้หลากหลาย และมีเนื้อหาที่ทันสมัย รอบด้าน เพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียนให้ครบทั้ง 4 ทักษะการเรียนรู้ ในลักษณะการบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

3. ควรมีการทดลองรูปแบบการสอน “ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยใช้สื่อ สังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Social For Education) กับครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ เดียวกัน ในลักษณะของ Coaching and Mentoring เพื่อหาเครือข่ายพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน ร่วมกัน และนำเทคนิคกระบวนการของครูแต่ละท่านมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เป็นต้น

4. ควรพัฒนาเว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบของบล็อก (Blog) ให้มีรูปแบบที่ทันสมัย หลากหลายตัวเลือก สะดุดตา และพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์นี้ไปใช้ในหลายๆ กิจกรรมของกระบวนการสอน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนและผู้สนใจทั่วไป ได้เข้าไปศึกษาและหา ความรู้ได้ตลอดเวลา

บรรณานุกรม

- เกตุมณี มากมี. (2550). การวิจัยทางการศึกษาพิเศษ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ .
- กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์. (2524). แนวการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ชวาล แพรัตกุล. (2520). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร.
- เขาวนีย์ เกิดเททางค์. (2524). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบ
ฝึกกับไม่ใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณัฐพล บัวอุไร. (2554). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Social Media ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วย
ตนเอง (Constructivism) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ลำลูก
กา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- รุพทอง ปราบพาล. (2525). การสร้างแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำที่มีพยัญชนะออกเสียง
ฉ ช และ ส ซ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรานพร้าว อำเภอศรี
เชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประชุมพร สุวรรณตรา. (2527). การเขียนแบบสร้างสรรค์. ขอนแก่น : ภาควิชาประถมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2527). คู่มือครู แนวความคิด ทรรศนะบางประการเกี่ยวกับบุคคลิบายการ
สอนเด็กเริ่มพูดภาษาที่ 2. นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการ เขต 11.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์.
- โรจนา แสงรุ่งรวี. (2531). ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ :
วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลัดดา อะยะวงศ์. (2533). หลักการวิจัยเบื้องต้น. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา. (2526). การวัดผลสัมฤทธิ์ผลทางการเขียนความเรียง
ระดับอุดมศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2529). ภาษาและการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุกัญญา.
- สุจรีต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์มพรรย์. (2523). วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา.
แผนกมัธยมศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2532). การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉราวดี มีระหงส์. (2539). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- Adam, Abby. (1982). **Douglas Carnine and Rusnell Cersten. "Instructional Strategies for Studing Content Area Text in the Immediate Grades."** Reading Research Quarterly.
- Bond, Guyh & Tinker, Miles A. (1957). **Reading Difficulties Their Diagnosis and Correction.** New York : Appleton – Century – Crofts.
- Dechant, Emarald V. (1982). **Improving the Teaching of Reading.** Jersey New : Prentice – Hall, Inc. Englewood Cliffs.
- Fries, Charles C. (1970). **Teaching and Leaning English as a Foreign Language.** Ann Arber : The University of Michigan Press.
- Gray, William Scott. (1984). **On Their Own Reading.** Chicago : Scott Foreman and Company.
- Lado, Robert. (1964). **Language Teaching: A Scientific Approach.** New York : McGraw – Hall.
- Miller, Wilma H. (1973). **Diagnosis and Correction of Reading Difficulties in Secondary School Students.** New York : Center for Aplied Research in Education, Inc.
- Newell, Allen and Simen Herbert. (1970). **Human Problem Solving.** New Jersey, Prentice : Hall Englewood Cliffs.
- Robinson, Francis P. (1961). **Effective Study.** New York : Harper and Brothers.
- Smith, Carl Bernard. (1967). **How to Read and Succeed.** New York : Essandess Special Editions.
- Stahl, Norman A. (1984). **"A historical Analysis of Textbook Study Systems,"** Dissertation Abstracts International.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

นางศรีเวียง บุญสิทธิโชค

ครูชำนาญการ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

นางลัดดาวัลย์ ปินตา

ครูชำนาญการ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

นางอัจฉรา ชื่นหลวง

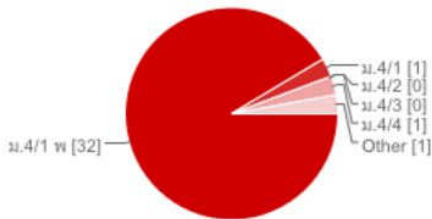
ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)

ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างการวิเคราะห์ผู้เรียน

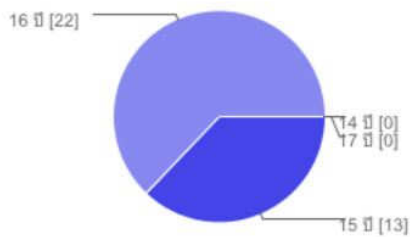
ตัวอย่างการวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
 โรงเรียนสา ต่าบกลางเวียง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 (แพร่-น่าน)
 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

ระดับชั้น

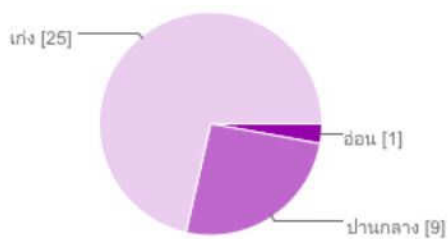
ม.4/1 พ	32	91%
ม.4/1	1	3%
ม.4/2	0	0%
ม.4/3	0	0%
ม.4/4	1	3%
Other	1	3%

อายุของนักเรียน

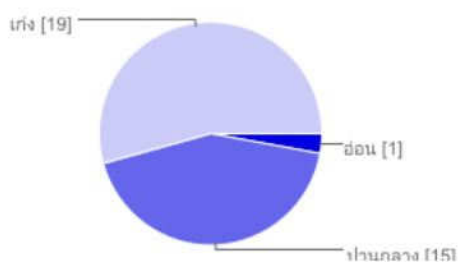
14 ปี	0	0%
15 ปี	13	37%
16 ปี	22	63%
17 ปี	0	0%

ระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก

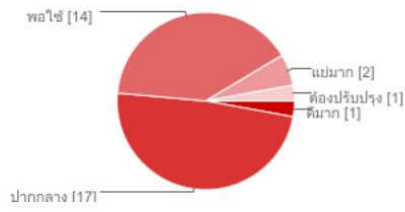
อ่อน	1	3%
ปานกลาง	9	26%
เก่ง	25	71%

ระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

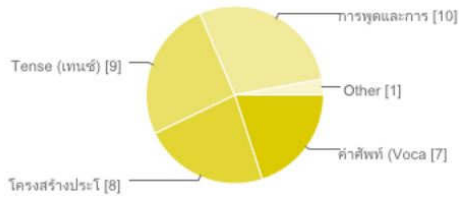
อ่อน	1	3%
ปานกลาง	15	43%
เก่ง	19	54%

ระดับความรู้และความเข้าใจในภาษาอังกฤษของนักเรียน

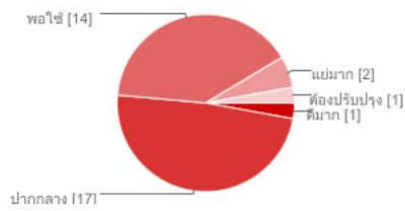
ดีมาก	1	3%
ปานกลาง	17	49%
พอใช้	14	40%
แย่มาก	2	6%
ต้องปรับปรุง	1	3%

ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

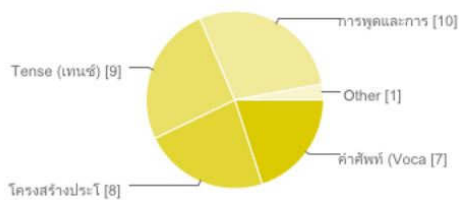
คำศัพท์ (Vocabulary)	7	20%
โครงสร้างประโยค (Sentence Structure)	8	23%
Tense (เทนซ์)	9	26%
การพูดและการเขียน (Speaking and Writing)	10	29%
Other	1	3%

ระดับความรู้และความเข้าใจในภาษาอังกฤษของนักเรียน

ดีมาก	1	3%
ปานกลาง	17	49%
พอใช้	14	40%
แย่มาก	2	6%
ต้องปรับปรุง	1	3%

ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำศัพท์ (Vocabulary)	7	20%
โครงสร้างประโยค (Sentence Structure)	8	23%
Tense (เทนซ์)	9	26%
การพูดและการเขียน (Speaking and Writing)	10	29%
Other	1	3%

ลงชื่อ

ครูผู้วิจัย

(นายโสภณวิชญ์ อินแก้ว)

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

ตัวอย่างข้อสอบวัดผลก่อนเรียน (Pre-test)

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Pre-test)

Enter the Password

User ID:

Password:

OK

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Pre-test)

Introduction Page

วิทยาลัยเกษตรขอนแก่น-เรียน 1
รหัสวิชา 30205
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556
โรงเรียนสา.กลางเขื่อง อ.เวียงสา จ.น่าน

Total Questions	Full Score	Passing Rate	Passing Score	Time Limit
30	100	50%	50	00:15:35

Continue

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Pre-test)

00:00:20

Question 1 of 30 | Multiple Choice | 1

What do people in Wiang Sa district earn their living from ?

carpenter

teacher

Submit

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Pre-test)

00:00:22

Question 18 of 30 | Multiple Choice | 4

Why is this fabric named lai nam lai?

because its pattern looks like waves.

because it is woven after harvest.

because it is woven by the farmers housewives.

because it means cool.

Submit

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Pre-test)

00:00:16

Question 22 of 30 | Multiple Choice | 3

What hilltribe is in this picture?

A-kho Hilltribe

Mlabri Hilltribe

Mong Hilltribe

Submit

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Pre-test)

00:00:22

Question 26 of 30 | Multiple Choice | 3

When was "the standing Buddha image in the vihara of Wat Boon Yuen built?

In 1800

In 1989

Submit

ตัวอย่างข้อสอบวัดผลหลังเรียน (Post-test)

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Post-test)

Introduction Page

วิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1
รหัสวิชา 30205
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556
โรงเรียนสา ต.กลางเหียง อ.เมืองสา จ.น่าน

Total Questions	Full Score	Passing Rate	Passing Score	Time Limit
30	100	70%	70	00:40:00

Continue

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Post-test) 00:00:55

Question 23 of 30 \ Multiple Choice \ 4

What is this temple?

photo by hulo - K

- Wat Boon Yuen
- Wat Boon Nak

Submit

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Post-test) 00:00:59

Question 22 of 30 \ Multiple Choice \ 3

Where does the boat racing festival takes place?

- on the Sa River
- on the Wa River

Submit

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Post-test) 00:00:58

Question 3 of 30 \ Multiple Choice \ 3

Why do the people like to eat khao tan?

- Because it has a lot of chocolate.
- Because the color is very colorful.

Submit

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Post-test) 00:00:58

Question 8 of 30 \ Multiple Choice \ 3

What does "tung" mean?

- colorful dresses
- religious rite

Submit

Quiz Viewer

Reading and Writing English (Post-test) 00:00:55

Question 13 of 30 \ Multiple Choice \ 3

What is pha lai nam lai made from?

- silk
- linnen

Submit

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ของผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

☞ ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของนายมนต์เชียร อินแก้ว แล้ว มีความคิดเห็นดังนี้

➢ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่

ดีมาก

ดี

พอใช้

ควรปรับปรุง

➢ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่

เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างเหมาะสม

ยังไม่ได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป

➢ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่

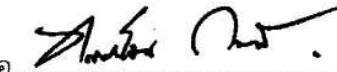
นำไปใช้ได้จริง

ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้

☞ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

..... เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี มีการกำหนดผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีเกณฑ์การวัดและ
ประเมินผลที่ครอบคลุมกับเนื้อหาของบทเรียน มีการกำหนดกิจกรรมที่ชัดเจน และได้นำเทคนิค
กระบวนการที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (The 21st Century Education) คือการวัด
กิจกรรมผ่าน Social Media มาช่วยใช้ในการวัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมแก่การนำไปใช้ใน
กิจกรรมการเรียนรู้การสอนได้.....

ลงชื่อ.....

(นางพรรศน์มน กาละดี)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ความเห็นของรองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ

..... เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี 16 ข้อ เสนอแนะไปใช้ในการจัดการ
เรียนรู้ ทำได้น่าสนใจ 9 ข้อ จัดทำเรียนรู้ได้.....

ลงชื่อ.....

(นางพัชราภา ผาแสง)

รองผู้อำนวยการโรงเรียน ฝ่ายวิชาการ

วันที่..... 20 เดือน..... พฤษภาคม..... พ.ศ.2556

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง: Students Analysis
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่...1...
สอนวันที่.....21.....เดือน...พฤษภาคม.....พ.ศ. 2556

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ปีการศึกษา 2556
จำนวน 1 ชั่วโมง

1. ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes)

- เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง / ประเด็น / ข่าว / เหตุการณ์ที่อ่าน อย่างเหมาะสม
- ใช้ภาษาต่างประเทศในการค้นคว้า สืบค้น และ สรุปข้อมูลที่ได้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)

- นักเรียนสามารถบอกความหมายของ Social Media ได้
- นักเรียนสามารถเขียนหรือกรอกข้อมูลของตนเอง ลงในแบบวิเคราะห์ผู้เรียนในเว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com> ได้

3. สาระสำคัญ (Learning Concept)

ในสังคมโลกปัจจุบันทุกวันนี้ เป็นสังคมแห่งการสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์ หรือที่เรียกว่า Social Media ทุกคนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายขึ้น ผ่าน Social Media ทั้งผ่านทางเว็บไซต์ www.facebook.com , www.twitter.com, ทั้งผ่านโปรแกรมทางสมาร์ตโฟน เช่นโปรแกรม Line, Instagram, Black Berry, และผ่านเว็บบล็อก เช่น www.wordpress.com, www.blog.spot.com เป็นต้น ซึ่งการศึกษบทเรียนผ่านทาง Social Media ในปัจจุบันกำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายทั่วโลก

4. สาระการเรียนรู้ (Learning Contents)

- ทักษะ (Skill): Reading and Writing
- หน้าที่ทางภาษา (Function): Talking about Social Media
- คำศัพท์ (Vocabulary):

Blog (n.)	=	บล็อก
Website (n.)	=	เว็บไซต์
Social Media (n.)	=	สื่อสังคมออนไลน์
Smart Phone (n.)	=	สมาร์ตโฟน
Cell phone (n.)	=	โทรศัพท์เคลื่อนที่
Chat (v.)	=	สนทนาด้วยการพิมพ์
Instagram (n.)	=	อินสตาแกรม
Line (n.)	=	ไลน์
E-mail (n.)	=	อีเมล
Facebook (n.)	=	เฟซบุ๊ก
Account (n.)	=	บัญชี
Address (n.)	=	ที่อยู่

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้

2. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) 5 นาที

1. นำเข้าสู่บทเรียนด้วยการกล่าวทักทายนักเรียนด้วยประโยคทักทายว่า

Teacher: Hello, every one, how is your today?

Students:.....

Teacher: Do you have any Facebook account yet?

Students:.....

Teacher: What is your line account?

Students:.....

2. บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ว่า ในชั่วโมงนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับ การใช้ Social Media For Education เพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
3. แจงข้อมูลเพิ่มเติมว่าเราจะเรียนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลส่วนตัวเพื่อทำวิเคราะห์ผู้เรียน (Students Analysis) ผ่านทางเว็บบล็อกที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านทาง <http://rwm4.wordpress.com>

ขั้นนำเสนอ (Presentation) 15 นาที

4. นำเสนอคำศัพท์ เหล่านี้บนกระดาน หรือบนจอภาพ เพื่อซักถามความรู้พื้นฐานของนักเรียน แล้วสุ่มถามนักเรียน ประมาณ 4-5 คน ได้แก่คำว่า

Blog	Website	Social Media	Smart Phone
Cell phone	Chat	Instagram	Line
E-mail	Facebook	Account	Address

5. อธิบายหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่นักเรียนในคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้ หรือ ให้ความหมายไม่ชัดเจน
6. ให้นักเรียนดูตัวอย่างเว็บไซต์, เว็บบล็อก, เว็บไซต์ที่ให้บริการด้าน Social Media, โปรแกรมที่ให้บริการผ่านโทรศัพท์สมาร์ทโฟน, เว็บไซต์ที่ให้บริการด้านรับและส่งอีเมล, เว็บไซต์ที่ให้บริการด้านการสืบค้น เช่น www.google.com, www.bing.com, www.yahoo.com, และเว็บไซต์ที่นำ Social Media มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเช่น www.krudoremon.wordpress.com เป็นต้น

ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) 15 นาที

7. ชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าคุณครูได้จัดทำเว็บบล็อกในการเรียนการสอนรายวิชานี้ โดยให้นักเรียนคลิกเข้าไปศึกษาหน้าตาของเว็บบล็อกได้แก่ <http://rwm4.wordpress.com> และได้จัดตั้งกลุ่มในเว็บไซต์ <https://www.facebook.com/groups/rwmo4/> เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนให้ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น
8. ชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า ในชั่วโมงนี้ นักเรียนจะต้องให้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน เพื่อคุณครูจะได้นำข้อมูลของนักเรียนไปวิเคราะห์ผู้เรียน และจัดประเภทของนักเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน โดยข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนต้องเป็นข้อมูลจริงๆ โดยให้นักเรียนคลิกเข้าไปที่เว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com> และคลิกที่ลิงค์ 2 ลิงค์นี้ เพื่อกำหนดข้อมูลของนักเรียน
- [1. http://rwm4.wordpress.com/analysis/stdanalysis/](http://rwm4.wordpress.com/analysis/stdanalysis/)
 - [2. http://rwm4.wordpress.com/analysis/analysis2/](http://rwm4.wordpress.com/analysis/analysis2/)

9. ให้นักเรียนจดลิสต์ทั้งสองนี้ลงในสมุด เพื่อนำไปกรอกข้อมูลที่บ้านหรือในเวลาที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้
10. ให้นักเรียนดูหน้าเว็บไซต์กรอกข้อมูลวิเคราะห์ผู้เรียน ตามตัวอย่างต่อไปนี้

ขั้นนำไปใช้ (Production) 10 นาที

11. ตรวจสอบและถามนักเรียนทั้งหมดว่า นักเรียนคนไหนไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่บ้านได้
12. สุ่มนักเรียนที่ไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่บ้านได้ ทดสอบการกรอกข้อมูลได้ที่คอมพิวเตอร์ของคุณครู แล้วให้นักเรียนที่เหลือดูวิธีการกรอกข้อมูลเพื่อจัดทำวิเคราะห์ผู้เรียนบนหน้าจอบริษัท
13. อธิบายเพิ่มเติม หากนักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นสรุป (Wrap up) 5 นาที

14. กล่าวสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำ Social Media มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีประโยชน์มากต่อการเรียนรู้ของทุกคน ซึ่งทุกคน สามารถเข้าเรียนรู้อะไรก็ได้ตลอดเวลา และสามารถติดต่อกับครูประจำวิชาได้อย่างต่อเนื่องในเมื่อนักเรียนเจอปัญหาหรือสอบถามเพิ่มเติม นอกจากการใช้ Social Media ในการติดต่อกับเพื่อน หรือใช้ในการสนทนาออนไลน์ (Chatting) ได้เพียงอย่างเดียว
15. มอบหมายงานให้นักเรียนไปกรอกข้อมูลส่วนตัว ให้แล้วเสร็จภายในอาทิตย์นี้ แล้วครูจะนำผลการกรอกข้อมูลมานำเสนอให้กับนักเรียนในช่วงต่อไป

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
เว็บไซต์

1. www.krudoremon.wordpress.com
2. http://rwm4.wordpress.com/analysis/stdanalysis/
3. http://rwm4.wordpress.com/analysis/analysis2/

อุปกรณ์

1. คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก
2. โปรเจคเตอร์

สื่อการสอนอื่นๆ

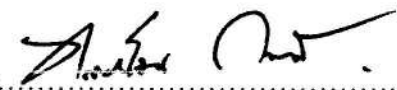
1. หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสา อ.เวียงสา จ.น่าน

9. การวัดผลและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	วิธีวัด/วิธีประเมิน	เครื่องมือวัด/เครื่องมือประเมิน
นักเรียนสามารถบอก ความหมายของ Social Media ได้	การสอบถามเกี่ยวกับ Social Media	สอบถามเป็นบาง คน	คำถาม
นักเรียนสามารถเขียน หรือกรอกข้อมูลของ ตนเองในเว็บไซต์ได้	เว็บไซต์ http://rwm4.wordpress.com /analysis/stdanalysis/	การกรอกข้อมูล	แบบกรอกข้อมูลบนเว็บไซต์ http://rwm4.wordpress.co m/analysis/stdanalysis/

10. ข้อเสนอแนะ และ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแผนการสอน

เป็นแผนที่ดีน่าสนใจที่ผู้สอนได้ใช้เทคโนโลยีในการสอน
.....
.....

ลงชื่อ

(นางทรงสนันมณ กาสะดี)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

11. บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดกิจกรรมตามแผนที่ 1 ปรากฏดังนี้ คือ 1. นักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. นักเรียนส่วนใหญ่สนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3. นักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
4. นักเรียนบางคน ไม่สนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
.....
.....

ลงชื่อ

(นายมนต์เกียรติ อินแก้ว)

ครูผู้สอน

วันที่ 22 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Reading Variety เรื่อง: The 21st Century Education
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่...1...
สอนวันที่.....23.....เดือน...พฤษภาคม.....พ.ศ. 2556

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ปีการศึกษา 2556
จำนวน 1 ชั่วโมง

1. ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes)

1. ตีความ อธิบาย และเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆที่อ่าน
2. สรุปใจความสำคัญ ระบุหัวข้อเรื่อง ชื่อเรื่อง บอกรายละเอียด ลำดับเหตุการณ์หรือประเด็นที่น่าสนใจ จากบทอ่านที่เป็นบันเทิงคดี และสารคดี

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)

1. นักเรียนสามารถเข้าไปทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) เรื่อง Wiang Sa My Homeland ในเว็บบล็อก <http://rwm4.wordpress.com> ได้
2. นักเรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนในศตวรรษที่ 21 และให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน

3. สาระสำคัญ (Learning Concept)

สังคมในปัจจุบันและอนาคต หรือ สังคมในศตวรรษที่ 21 กำลังก้าวสู่สังคมแห่งการแข่งชิงความได้เปรียบ ใครที่ปรับตัวได้ทัน และมีความเตรียมพร้อม ในการศึกษาและพัฒนาตนเองพร้อม ก็จะได้เปรียบกว่าคนอื่น ๆ เพราะในศตวรรษที่ 21 นั้นเป็นสังคมที่เป็นยุคแห่งความเป็นโลกาภิวัตน์ (The Globalization) ที่ได้เกิดวิวัฒนาการความก้าวหน้าในทุกๆมิติเป็นไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง

4. สาระการเรียนรู้ (Learning Contents)

1. ทักษะ (Skill): Reading and Writing
2. หน้าที่ทางภาษา (Function): Talking about The 21st century education
3. คำศัพท์ (Vocabulary):

Smart Phone (n.)	=	สมาร์ทโฟน
Cell phone (n.)	=	โทรศัพท์เคลื่อนที่
Online Chatting (n.)	=	การสนทนาทางออนไลน์
Instagram (n.)	=	โปรแกรมอินสตาแกรม
Line (n.)	=	โปรแกรมไลน์
Facebook (n.)	=	เฟสบุ๊ก
Twitter (n.)	=	ทวิตเตอร์
Examination (n.)	=	การทำข้อสอบ
Online testing (n.)	=	การทดสอบออนไลน์
Log in (v.)	=	การลงชื่อเข้าใช้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) 5 นาที

1. นำเข้าสู่บทเรียนด้วยการกล่าวทักทายนักเรียนด้วยประโยคทักทายว่า

Teacher: Hello, how are you today? What about you?

Students:.....

Teacher: Have you ever done the online testing on website?

Students:.....

Teacher: What website did you do the exam?

Students:.....

2. บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ว่า ในชั่วโมงนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการเข้าไปทำแบบทดสอบออนไลน์ (Online testing)
3. บอกนักเรียนว่าเราจะเรียนเกี่ยวกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 (The 21st century education)

ขั้นนำเสนอ (Presentation) 15 นาที

4. สอบถามนักเรียนว่า ได้เข้าไปกรอกข้อมูลวิเคราะห์ผู้เรียน (Student Analysis) ให้คุณครูบ้างหรือยัง ถ้าหากนักเรียนยังไม่ได้เข้าไปกรอกข้อมูล ก็ขอให้รีบเข้าไปกรอกข้อมูลให้ด้วยเพราะจะได้นำมาวิเคราะห์ระดับผลการเรียนเพื่อใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมงต่อไป
5. สุ่มถามนักเรียนว่าในอีก 10 ปีข้างหน้า หรือ ในศตวรรษที่ 21 นี้ ชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนการศึกษาเล่าเรียน การดำรงชีวิตในสังคมของนักเรียนจะเป็นอย่างไร และให้นักเรียนเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบันและในอนาคตจะเป็นอย่างไรในความคิดของนักเรียน
6. สอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเทคโนโลยี และนำเสนอคำศัพท์ เหล่านี้บนกระดาน หรือบนจอภาพ เพื่อซักถามความรู้พื้นฐานของนักเรียน แล้วสุ่มถามนักเรียน ประมาณ 4-5 คน ได้แก่คำว่า

Smart Phone	Cell phone	Online Testing	Online Chatting
Instagram	Line	Facebook	Twitter
Examination	log in	User ID	Password

ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) 15 นาที

7. แจ้งให้นักเรียนทราบว่า ก่อนที่นักเรียนจะได้เรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Reading Variety นี้ ครูได้จัดทำแบบทดสอบออนไลน์เรื่อง Wiang Sa My Homeland ไว้ให้นักเรียนเข้าไปทำแบบทดสอบก่อนเรียนไว้ที่เว็บไซต์ www.sahavicha.com หรือที่เว็บบล็อก <http://rwm4.wordpress.com/testing/pre-test/> โดยข้อสอบทั้งหมดเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก และมีจำนวน 30 ข้อ ทั้งหมด 100 คะแนน ใช้เวลาทำ 30 นาที แต่ละข้อจะมีกำหนดเวลาในการทำที่ชัดเจน
8. ให้นักเรียนดูตัวอย่างหน้าเว็บไซต์ และขั้นตอนของการลงชื่อเข้าใช้ (Log in) , การใช้ชื่อผู้ใช้หรือผู้เข้าสอบ (User ID) , และการใส่รหัสผ่าน (Password) ในหน้าเว็บไซต์ <http://www.sahavicha.com/?name=knowledge&file=readknowledge&id=4876>

9. ให้นักเรียนดูวิธีการลงชื่อเข้าทำแบบทดสอบ ที่เว็บไซต์

<http://krudoremon.wordpress.com/2012/08/10/summative/>

10. ถามนักเรียนว่าใครอยากออกมาทดลองทำแบบทดสอบหน้าห้องเรียนบ้าง เพื่อให้เพื่อนๆ ได้ดูเป็นตัวอย่างในการทำที่บ้านได้

ชั้นนำไปใช้ (Production) 10 นาที

11. สุ่มนักเรียนที่ยกมืออยากออกมาทดสอบการทำแบบทดสอบออนไลน์ ออกมาทำแบบทดสอบหน้าห้อง จำนวน 1 คน
12. ให้นักเรียนทุกคนดูวิธีการทำแบบทดสอบก่อนเรียนของเพื่อน บนจอภาพ

ขั้นสรุป (Wrap up) 5 นาที

13. แจงให้นักเรียนทราบว่า ในแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) นี้ จะเป็นข้อมูลหรือความรู้ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชาวอำเภอเวียงสาของเราเอง เป็นความรู้พื้นฐานที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันของนักเรียนอยู่แล้ว นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในหน่วยการเรียนรู้ไปขยายผล และเผยแพร่ให้กับเพื่อนๆ หรือชาวต่างชาติให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอำเภอเวียงสาของเราได้ สมกับคำว่า Wiang Sa My Homeland

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
เว็บไซต์

1. <http://krudoremon.wordpress.com/2012/08/10/summative/>
2. <http://rwm4.wordpress.com/testing/pre-test/>
3. <http://www.sahavicha.com/?name=knowledge&file=readknowledge&id=4876>

อุปกรณ์

1. คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก
2. โปรเจคเตอร์

สื่อการสอนอื่นๆ

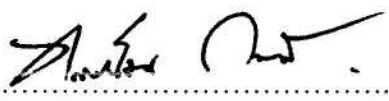
1. หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสา อ.เวียงสา จ.น่าน

9. การวัดผลและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	วิธีวัด/วิธีประเมิน	เครื่องมือวัด/ เครื่องมือประเมิน
นักเรียนสามารถเข้าไปทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) เรื่อง Wiang Sa My Homeland	เว็บไซต์ http://rwm4.wordpress.com/testing/pre-test/	การทำแบบทดสอบผ่านเว็บไซต์	แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง Wiang Sa My Homeland
นักเรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนในศตวรรษที่ 21	การสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	สอบถามด้วยปากเปล่าเป็นรายบุคคล	คำถามบนเว็บบล็อก ที่ http://rwm4.wordpress.com

10. ข้อเสนอแนะ และ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแผนการสอน

เป็นแผนการสอนที่ดี มีเนื้อหาที่น่าสนใจ มีกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหา

ลงชื่อ
(นางพรรณนันทน์ กาสะดี)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

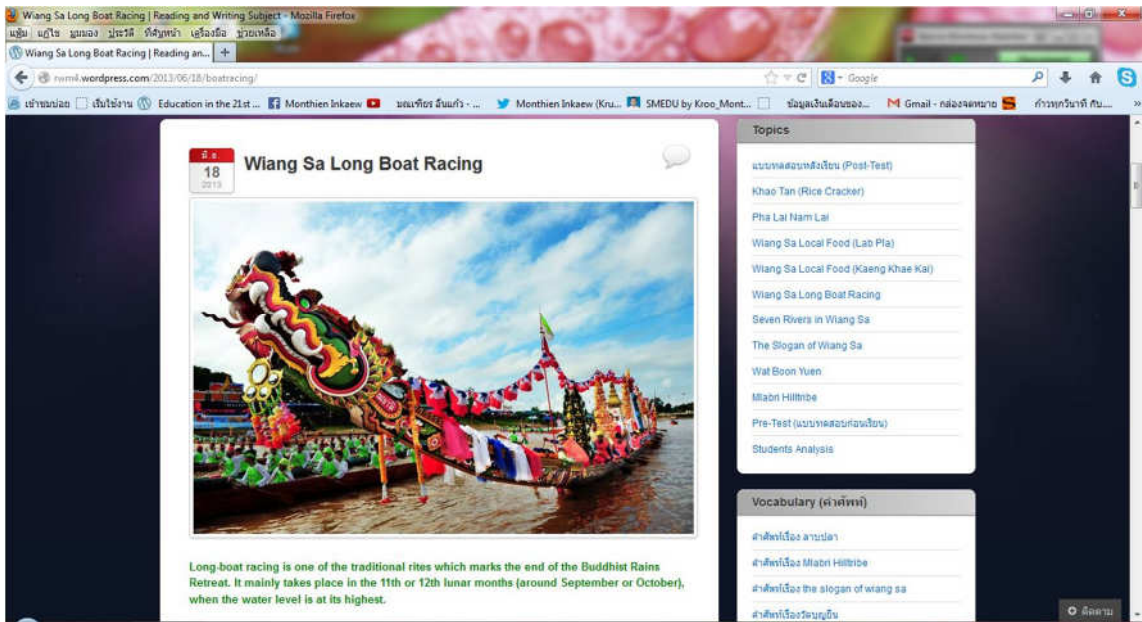
11. บันทึกหลังการสอน

ขอขอบคุณ สื่อที่นักเรียนใช้ user id ที่ไม่ตรงกับชื่อจริง ชื่อจริง และ ไม่ใช้ชื่อจริงจริงชื่อ... บางคนที่ตอบคำถามไม่เข้าใจ บางคนที่ตอบคำถาม และ นักเรียนอีก 1 คน ไม่เข้าใจเรื่อง... นักเรียนอีก 1 คน... ทอดอ่านบทกวี 5 คน... นักเรียนอีก 1 คน... ไม่ตอบคำถาม... บางคนที่ตอบคำถาม... ทอดอ่านบทกวี... ใช้ชื่อและนามสกุล...

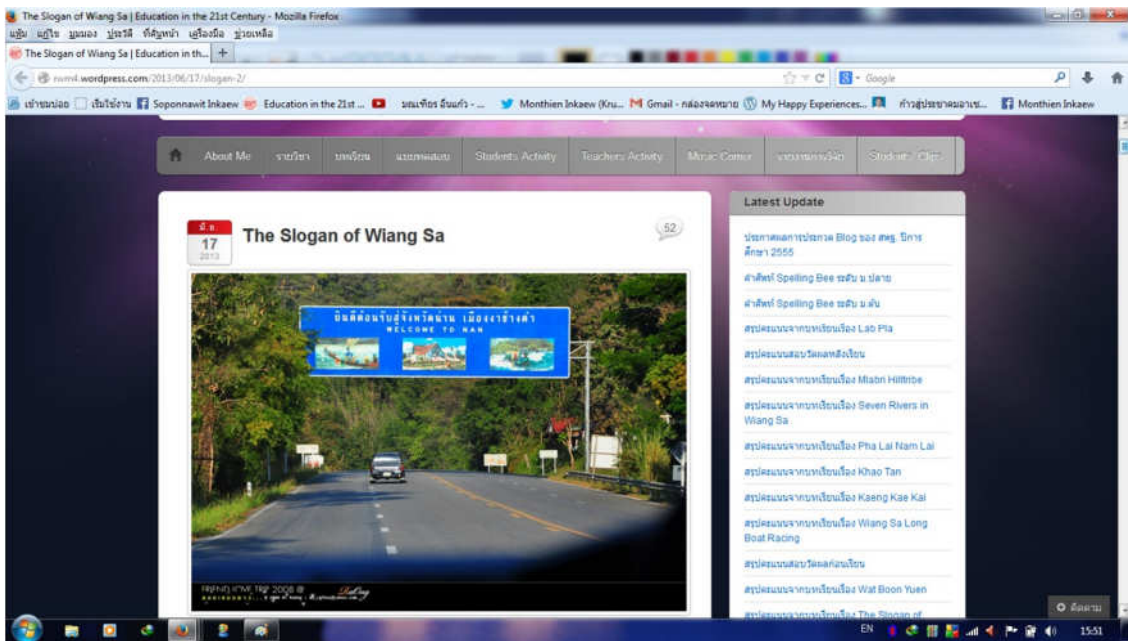
ลงชื่อ
(นายมนต์เชียร อินแก้ว)

ครูผู้สอน
วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างการผลงานและชิ้นงานของนักเรียน

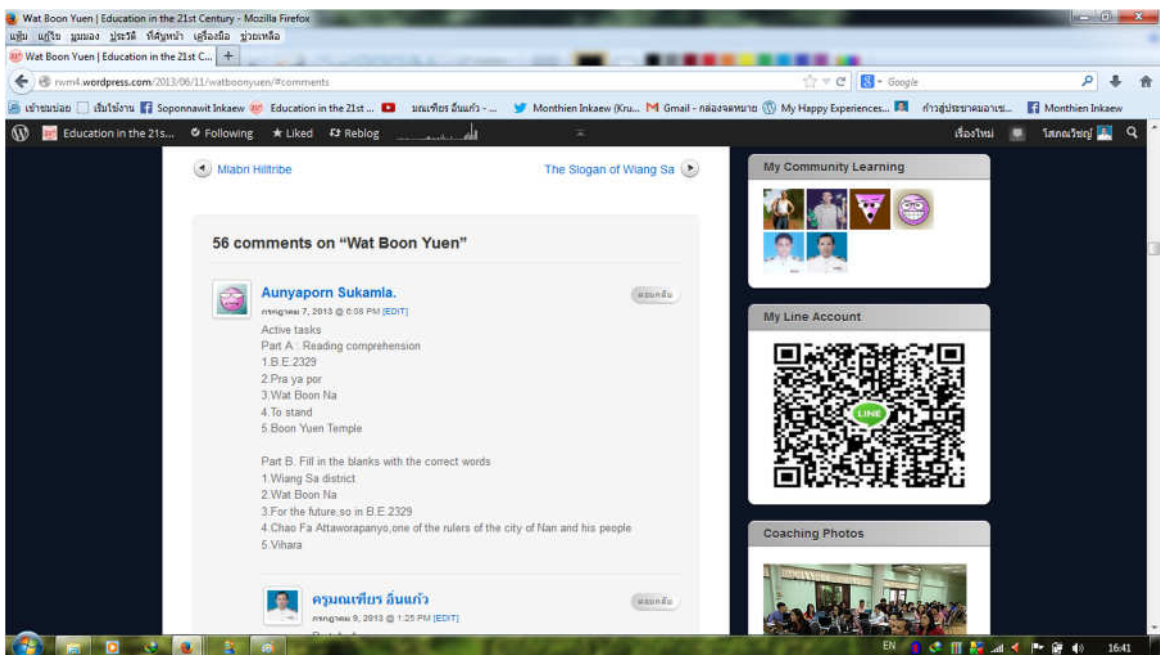
ตัวอย่างเนื้อหาจากเว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com>

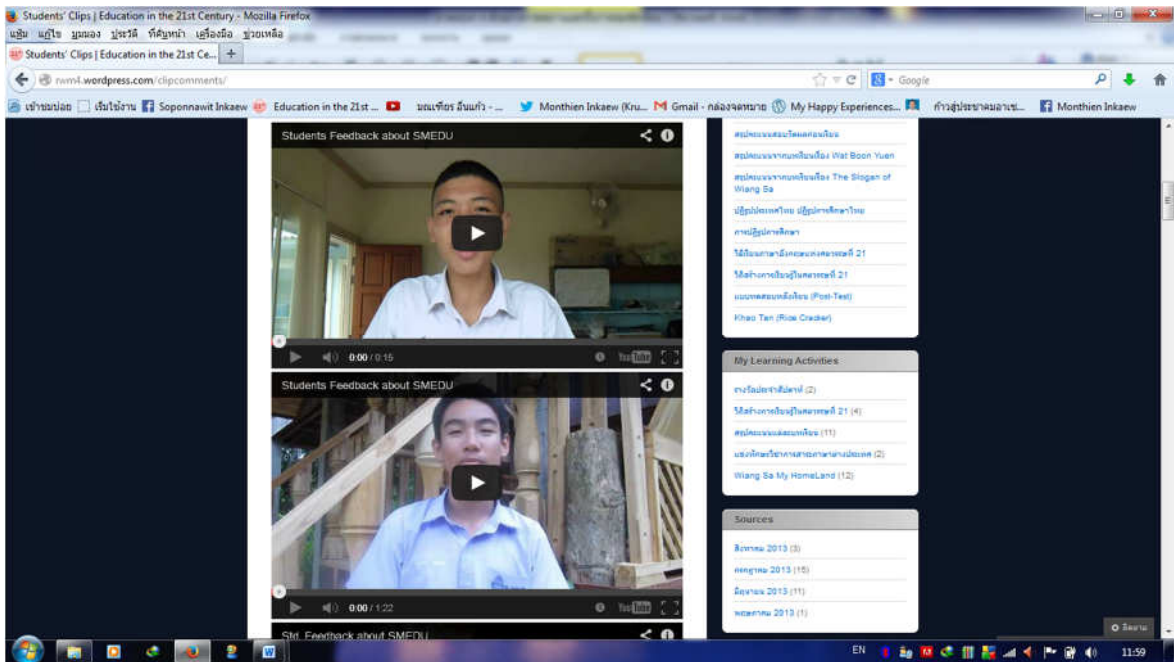
ตัวอย่างเนื้อหาจากเว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com>

ตัวอย่างการสรุปคะแนนจากบทเรียนจากเว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com>

ตัวอย่างชิ้นงานของนักเรียนจากเว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com>

ตัวอย่างชิ้นงานของนักเรียนจากเว็บไซต์ <http://rwm4.wordpress.com>

ตัวอย่างเว็บไซต์เฟสบุ๊คที่ใช้ในการติดต่อกับนักเรียน
ที่เว็บไซต์ <https://www.facebook.com/groups/rwmo4/>

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายโสภณวิชญ์ อินแก้ว
ตำแหน่ง	ครู
สถานที่ทำงาน	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโรงเรียนสา
โทรศัพท์	054- 781764
โทรสาร	054- 781774
โทรศัพท์เคลื่อนที่	083-0860327 , 093-2238122
อีเมล (E-Mail)	355874@gmail.com

“**ค** **รุ**ดี **รุ**เก่ง เป็นพลังสร้างพลเมืองดี
ครุศาสตร์ราชภัฏเชียงใหม่ สร้างครูมืออาชีพสู่ศตวรรษที่ 21”
EDUCATION